OGÓLNOPOLSKI KWARTALNIK PZHiPZF

HODOWCA

Nr 64 • październik 2015 r

ZWIERZĄT FUTERKOWYCH

ISSN 1506-4042

Petycja do prezydenta Andrzeja Dudy

Projekt zmian w ustawie o ochronie zwierząt

ISSN 1506-4042
10 >
9 771506 404500

NAFA
Since 1670

2016 DATY AUKCJI

31 Styczeń - 4 Luty 2016
(inspekcja od 26 stycznia)

5 - 11 Kwiecień 2016
(inspekcja od 31 marca)

31 Maj - 5 Czerwiec 2016
(inspekcja od 26 maja)

13 - 15 Wrzesień 2016
(inspekcja od 9 września)

NAFA Polska Sp. z o.o.
ul. Granitowa 10 Łozienica 72-100 Gm. Goleniów, Poland
T: +48 91 350 95 20 F: +48 91350 95 39 www.nafa.ca

Klaudia Gołąbek
redaktor naczelna

Drodzy Czytelnicy!

W poprzednim numerze naszego pisma zamieściliśmy listy skierowane do prezydenta RP Andrzeja Dudy przez stowarzyszenie Otwarte Klatki, Eurogroup For Animals oraz Fur Free Alliance, w których domagały się one likwidacji hodowli zwierząt futerkowych w Polsce. W wyniku tego faktu hodowcy oraz osoby związane z naszą branżą skierowały petycję do Pana Prezydenta, której treść zamieszczamy w tym wydaniu.

Na niewybredną wypowiedź uczestników programu TVN, w którym szkalowane było dobre imię hodowców, w imieniu Zarządu PZHiPZF kancelaria prawna wystosowała pismo do jego redakcji, żądając sprostowania i przeprosin.

Kolejny raz przedstawiamy procedury usypiania zwierząt futerkowych w celu pozyskania od nich skór. Załączamy również obszerną informację o projekcie ustawy o ochronie zwierząt, w którym zostały zawarte przepisy groźne dla funkcjonowania gospodarstw utrzymujących zwierzęta. Ważna jest w tej sprawie opinia BAS, której fragmenty zamieszczamy. Ukazało się rozporządzenie ministra rolnictwa w sprawie minimalnych warunków utrzymania zwierząt. Trzeba koniecznie zapoznać się z jego treścią.

Wrześniowe seminarium naukowo-szkoleniowe w Tarnowie Podgórnym zawierało wiele ważnych treści dla hodowców zwierząt futerkowych, dotyczących, między innymi aspektów prawnych zatrudniania pracowników oraz przepisów prawnych dotyczących ochrony środowiska.

Ponadto, zachęcamy do zapoznania się z aktualną informacją, dotyczącą sprzedaży skór w domach aukcyjnych. Przedstawiamy sprawozdania z posiedzeń komisji Sejmu RP, w których biorą udział przedstawiciele naszego Związku.

Zapraszamy do kontaktu z naszą redakcją oraz do odwiedzania stron internetowych www.pzhipzf.pl oraz www.hzf.net.pl

Z poważaniem
Klaudia Gołąbek
redaktor naczelna

SPIS TREŚCI

4 Petycja do prezydenta RP Andrzeja Dudy

6 Wniosek o sprostowanie do Zarządu TVN

8 TADEUSZ JAKUBOWSKI, TOMASZ NALBERT
Procedury wymagane przy uśmiercaniu hodowlanych zwierząt futerkowych w celu zachowania warunków ich dobrostanu

13 Opinia merytoryczna dotycząca poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o ochronie zwierząt oraz niektórych innych ustaw

18 Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 10 września 2015 r., zmieniające rozporządzenie w sprawie minimalnych warunków utrzymania gatunków zwierząt gospodarskich, innych niż te, dla których normy ochrony został określone w przepisach Unii Europejskiej

20 Seminarium szkoleniowe PZHiPZF

24 Porady prawne

28 Przepisy prawa ochrony środowiska i procedury kontroli, dotyczące producentów zwierząt futerkowych

32 Skinpolex

37 Informacja o pracach komisji sejmowych VII kadencja

Hodowca Zwierząt Futerkowych
jest ogólnopolskim kwartalnikiem, zawierającym informacje z zakresu chowu i hodowli mięsożernych zwierząt futerkowych oraz ochrony środowiska, uregulowań prawnych i sytuacji rynkowej, dotyczących tych gatunków zwierząt.

Rada programowa:
dr Tadeusz Jakubowski (przewodniczący Rady)
prof. dr hab. Marian Brzozowski, prof. dr hab. Andrzej Gugołek, prof. dr hab. Krzysztof Kostro, Klaudia Gołąbek, Roman Horoszczuk.

Wydawca: PZHiPZF
00-002 Warszawa, ul. Świętokrzyska 20, lok. 301
Prezes Zarządu: Rajmund Gąsiorek
www.pzhipzf.pl

Adres redakcji:
00-002 Warszawa, ul. Świętokrzyska 20, lok. 301
email: k.golabek@pzhipzf.pl

Redaktor naczelna: Klaudia Gołąbek
Korekta: Ewa Matyba

Nakład: 2000 egzemplarzy. Redakcja zastrzega sobie prawo dokonywania przeróbek i skrótów w nadesłanych artykułach, nie zwraca niewykorzystanych materiałów oraz nie odpowiada za treść reklam i ogłoszeń. Tłumaczenia z czasopism zagranicznych drukowane są jako obszerne streszczenia.

Prawa autorskie i wydawnicze zastrzeżone. Publikacja jest chroniona przepisami prawa autorskiego. Wykonywanie kserokopii lub powielanie inną metodą oraz rozpowszechnianie bez zgody wydawcy, w całości lub części JEST ZABRONIONE i podlega odpowiedzialności karnej.
ISSN 1506-4042

Zdjęcie na okładce: Tadeusz Jakubowski

Szanowny Pan
Andrzej Duda
Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej

Kancelaria Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej
ul. Wiejska 10
00-902 Warszawa

Szanowny Panie Prezydencie,

My niżej podpisani, **sprzeciwiamy się wprowadzeniu w Polsce zakazu hodowli mięsożernych zwierząt futerkowych.** Nasz protest jest spowodowany listami z dnia 10.08.2015 roku, skierowanymi do Pana Prezydenta przez Stowarzyszenie Otwarte Klatki, Eurogroup For Animals oraz Fur Free Alliance. Organizacje te dążą do „…zakazu chowu zwierząt na futra" czyli do likwidacji w Polsce działu specjalnego rolnictwa - hodowli zwierząt futerkowych. Przedstawione w listach zarzuty dotyczące niezachowywania przez hodowców dobrostanu zwierząt są nieprawdziwe i tendencyjnie. Jak w każdej hodowli zwierząt występują przypadki chorób, które przedstawione w sposób drastyczny wywołują u odbiorców negatywne odczucia. Przypadki zaniedbań w naszej hodowli są marginalne, piętnowane przez nasze organizacje hodowców i nas samych. Gospodarstwa utrzymujące zwierzęta futerkowe poddawane są co trzy lata audytowi w celu uzyskania certyfikatu dobrej praktyki hodowlanej oraz kontrolowane są dwa razy do roku przez Inspekcję Weterynaryjną i inne inspekcje. Polscy hodowcy ze szczególną starannością podchodzą do dobrostanu zwierząt, gdyż przekłada się to na jakość pozyskiwanych skór, na poziom uzyskiwanych cen przy sprzedaży skór w systemie światowych domów aukcyjnych, a tym samym na sukces finansowy gospodarstwa rolnego.

Pragniemy poinformować, że nasza hodowla jest jedną z najlepiej zorganizowanych specjalności naszego rolnictwa. Polskie fermy norek są najnowocześniejsze na świecie. Obecnie Europa jest liderem w światowej produkcji surowych skór zwierząt futerkowych, sprzedawanych w domach aukcyjnych w Kopenhadze, Helsinkach, Toronto i Seattle. Hodowla zwierząt futerkowych jest skoncentrowana w krajach środkowej i północnej Europy, a głównie w Danii, Finlandii, Holandii, Norwegii oraz w Polsce, która jest drugim na naszym kontynencie i trzecim producentem skór na świecie. Skóry zwierząt futerkowych pochodzące z polskich ferm uzyskują na aukcjach wysokie ceny i są bardzo cenione przez nabywców, co znajduje odzwierciedlenie w wielkości naszego eksportu. Prawie 100 % produkowanych w Polsce skór zwierząt futerkowych jest eksportowanych i sprzedawanych poprzez domy aukcyjne. Nie ma w polskim rolnictwie działu hodowli z tak skutecznym eksportem.

Pracę na polskich fermach otrzymuje bezpośrednio i pośrednio około 50 000 ludzi. Fermy zwierząt futerkowych dają pracę mieszkańcom terenów wiejskich w rejonach Polski o bezrobociu strukturalnym, a także w miejscach gdzie występują słabe gleby i produkcja roślinna jest nieopłacalna. Na fermach zatrudnienie znajdują osoby o niskich kwalifikacjach zawodowych, a także wiele kobiet, które dotychczas nie podejmowały pracy najemnej. **Zwierzęta futerkowe hodowane są w Polsce już od ponad 87 lat,** a hodowla ta jest przekazywana w rodzinach z pokolenia na pokolenie. **W przypadku likwidacji ferm wiele polskich rodzin zostanie**

pozbawionych środków do życia, a budowany latami warsztat ich ciężkiej, pełnej poświęceń pracy zostanie zniszczony. Niezwykle istotnym jest również fakt, że w miesiącach wiosny, jesieni i zimy na fermach zatrudniani są dodatkowo pracownicy sezonowi do prac związanych z rozrodem, opieką nad przychówkiem, pozyskiwaniem i obróbką skór, co staje się źródłem dodatkowych zarobków dla lokalnej społeczności, która w tym czasie nie prowadzi prac polowych.

Należy podkreślić, iż branża ta ma znaczący wpływ także na sektor finansów publicznych, bowiem, **polscy hodowcy osiągając dochody z hodowli mięsożernych zwierząt futerkowych na poziomie 400 000 000 euro odprowadzają podatki oraz składki ubezpieczeniowo-emerytalne, które znacząco zasilają budżet państwa.**

Fermy mięsożernych zwierząt futerkowych mają również swój udział w ochronie środowiska, ponieważ zagospodarowują rocznie około 500 000 ton ubocznych produktów pochodzenia zwierzęcego, których utylizacja przemysłowa jest bardzo kosztowna, energochłonna, a co najważniejsze szkodliwa dla środowiska. O te produkty bardzo zabiegają zakłady utylizacyjne. Fermy zwierząt futerkowych są dla nich konkurencją i dlatego zależy im również na likwidacji polskiej hodowli. Wspierają finansowo różne organizacje, które dążą do likwidacji hodowli zwierząt na futra. Ponadto trzeba wiedzieć, że odchody mięsożernych zwierząt futerkowych są doskonałym nawozem organicznym stosowany do użyźniania gleb, zastępując nawozy przemysłowe, których produkcja wymaga dużych nakładów energii, tym samym zagrażając naturalnemu środowisku.

Hodowla mięsożernych zwierząt futerkowych rozwija konkurencyjność polskiej gospodarki na arenie międzynarodowej i staje się branżą przyszłości, o którą musimy koniecznie dbać.

LP.	IMIĘ I NAZWISKO	ADRES	NUMER PESEL	PODPIS

Na antenie stacji TVN, 21 września br., w popularnym programie rozrywkowym „Na językach", prowadząca Agnieszka Szulim wykazała tendencyjność w reportażu dotyczącym hodowli zwierząt futerkowych oraz jawną niechęć do branży. Karolina Korwin–Piotrowska również przedstawiła nieprawdziwe informacje na temat sposobu hodowli zwierząt futerkowych w Polsce, twierdząc, że w celu pozyskania futra, zwierzęta są żywcem obdzierane ze skóry. Prowadzona dyskusja przez Agnieszkę Szulim i Karolinę Korwin–Piotrowską ewidentnie miała na celu doprowadzenie do sensacji, przedstawiając skrajnie nieprawdziwe informacje na temat branży w Polsce. Program przedstawił hodowców w złym świetle. Nie mogąc pozwolić sobie na takie traktowanie, postanowiliśmy jako Związek przygotować pismo do **Prezesa Zarządu TVN/ Dyrektora Generalnego TVN SA oraz do dwóch członków Zarządu TVN** z informacją o zamieszczenie koniecznego sprostowania i przeproszenie na antenie, w trakcie trwania programu.
Poniżej przedstawiamy wysłane pismo.

Tarnowo Podgórne, 28 września 2015 r.

Markus Tellenbach
Prezes Zarządu TVN
i Dyrektor Generalny TVN S.A.

Edward Miszczak
Członek Zarządu TVN S.A.
ul. Wiertnicza 166
02-952 Warszawa

Remik Maścianica
STARRY TELEVIZOR
ul. Rotmistrzowska 1
02-951 Warszawa

Wniosek o sprostowanie

W imieniu Polskiego Związku Hodowców i Producentów Zwierząt Futerkowych (dalej jako Związek) z siedzibą w Warszawie przy ulicy Świętokrzyskiej 20 lokal 301, 00-002 Warszawa, wpisanego do Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem 0000125907, powołując się na udzielone mi pełnomocnictwo, na podstawie art. 31a ustawy z dnia 26 stycznia 1984 r. Prawo prasowe, wnoszę o sprostowanie błędnych i nieprawdziwych informacji, podanych w programie „Na językach", wyemitowanego 21 września 2015 roku o godzinie 22:30 na kanale TVN.

W programie „Na językach" pani Karolina Korwin–Piotrowska podała błędne informacje na temat sposobu hodowli zwierząt futerkowych w Polsce, stwierdzając, że w celu pozyskania futer ,,zwierzęta są żywcem obdzierane ze skóry'', a zwierzęta hodowane „są po prostu ściśnięte, gryzą się ze sobą, mają poparaliżowane łapy". Dyskusja prowadzona przez prowadzącą panią Agnieszkę Szulim i panią Karolinę Korwin–Piotrowską zawierała nieprawdziwe informacje, które ukazują w złym świetle branżę hodowców zwierząt futerkowych. Przedstawione materiały zostały dobrane w sposób stronniczy, ukazując wyłącznie punkt widzenia przeciwników hodowli zwierząt futerkowych. Nie poproszono o komentarz żadnego z hodowców czy przedstawicieli związków branżowych, ani lekarza weterynarii czy innego specjalistę z tej dziedziny. Pani Karolina Korwin–Piotrowska, mówiąc o hodowli zwierząt futerkowych, przytoczyła stwierdzenia powszechnie używane wśród przeciwników hodowli zwierząt futerkowych,

które jednak nie mają odzwierciedlenia w rzeczywistości. Mówiąc o okrucieństwie hodowców zwierząt futerkowych, pani Karolina Korwin-Piotrowska wprowadziła rozróżnienie między hodowlą zwierząt futerkowych a hodowlą np. bydła. Świadczy to o braku rzetelnej wiedzy u dziennikarki w poruszanym temacie, gdyż hodowla zwierząt futerkowych jest działalnością rolniczą, taką samą,jak hodowla trzody chlewnej, bydła, drobiu czy innych zwierząt gospodarskich, jest regulowana tymi samymi przepisami i podlega takiej samej kontroli.

Hodowla zwierząt futerkowych Polsce i w Europie podlega ścisłemu nadzorowi sanitarnemu i weterynaryjnemu oraz prowadzona jest z zachowaniem wymogów dobrostanu zwierząt. Związek, jako organizacja branżowa, wdrożył dodatkowo procedurę przeprowadzania audytu wewnętrznego gospodarstw utrzymujących mięsożerne zwierzęta futerkowe z wystawieniem odpowiedniego certyfikatu w tym zakresie. Związek propaguje wśród hodowców ideę jak najwyższego poziomu dobrostanu hodowanych zwierząt. System szkoleń, wysokie normy weterynaryjne, jakie muszą spełniać hodowcy oraz innowacyjny program certyfikacji mają za zadanie ciągłe podwyższanie poziomu dobrostanu mięsożernych zwierząt futerkowych w Polsce.

Zgodnie z Rozporządzeniem Rady (WE) nr 1099/2009 z dnia 24 września 2009 r., które określa sposób usypiania zwierząt futerkowych hodowanych w Polsce, żadne z nich nie jest obdzierane ze skóry „na żywca". Zgodnie z przepisami rozporządzenia, podczas usypiania i działań związanych z usypianiem, zwierzętom oszczędza się wszelkiego niepotrzebnego bólu, niepokoju lub cierpienia. Zwierzęta są usypiane wyłącznie po uprzednim ogłuszeniu, zgodnie z metodami i szczegółowymi wymogami związanymi ze stosowaniem tych metod, określonymi w załączniku do rozporządzenia. Do chwili śmierci zwierzęta są utrzymywane w stanie nieprzytomności i niewrażliwości na bodźce.

Sposób usypiania jest dokładnie opisany prawem. Może być on dokonany wyłącznie przez osobę posiadającą odpowiednie kwalifikacje. Co najważniejsze, sam proces usypiania przebiega pod ścisłym nadzorem lekarza weterynarii, który sprawdza zgodność z przepisami i wytycznymi w nich zawartymi.

Ponadto, w polskich hodowlach, zgodnie z rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 28 czerwca 2010 r. (Dz. U. Nr 116. poz. 778) w sprawie minimalnych warunków utrzymywania gatunków zwierząt gospodarskich innych niż te, dla których normy ochrony zostały określone w przepisach Unii Europejskiej, zwierzętom futerkowym należy zapewnić warunki nieszkodliwe dla ich zdrowia oraz niepowodujące urazów, uszkodzeń ciała lub cierpień a także swobodę ruchu, w szczególności: możliwość kładzenia się, wstawania, leżenia oraz umożliwić kontakt wzrokowy z innymi zwierzętami.

Dziennikarz, zgodnie z art. 12 ust. 1 Prawa prasowego, ma obowiązek zachować szczególną staranność i rzetelność przy zbieraniu i wykorzystaniu materiałów prasowych, zwłaszcza sprawdzić zgodność z prawdą uzyskanych wiadomości lub podać ich źródło. Fakt, że program „Na językach" ma charakter rozrywkowy, nie zwalnia dziennikarzy od tego obowiązku. Opinie przedstawione w programie przez panią Karolinę Korwin-Piotrowską są natomiast tendencyjne i stronnicze, a wręcz wrogie w stosunku do hodowców, w dodatku niezgodne z prawdą i narażające hodowców na utratę zaufania publicznego.

Z uwagi na powyższe, **wnoszę o sprostowanie przez panią Karolinę Korwin–Piotrowską informacji podanych w programie „Na językach", wyemitowanym 21 września 2015 r. poprzez poinformowanie widzów w najbliższym programie, iż podana przez nią informacja o obdzieraniu żywych zwierząt ze skóry jest nieprawdziwa, a prowadzone w Polsce hodowle zwierząt futerkowych działają w oparciu o przepisy prawa polskiego i europejskiego, nakazującego humanitarne traktowanie zwierząt i uśmiercanie ich bez zadawania niepotrzebnego bólu.** Ponadto wnoszę, aby pani Karolina Korwin–Piotrowska przeprosiła hodowców zwierząt futerkowych za nieprawdziwe słowa, które naraziły ich na utratę zaufania i mogły ich poniżyć w opinii publicznej.

Do wiadomości:

1. Główny Inspektorat Weterynarii, główny lekarz weterynarii Marek Pirsztuk, ul. Wspólna 30, 00-930 Warszawa;
2. Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi, minister rolnictwa Marek Sawicki, ul. Wspólna 30; 00-930 Warszawa.
3. Federacja Branżowych Związków Producentów Rolnych, przewodniczący Rady Marian Sikora, ul. Wspólna 30; 00-930 Warszawa.

JRS
ARBOCEL®
w żywieniu zwierząt futerkowych
Ekonomiczny koncentrat włókna surowego...

ARBOCEL®
... o multifunkcjonalnym działaniu:
- optymalna i stabilna konsystencja karmy
- wyższa strawność
- większe pobranie wody
- poprawa konsystencji odchodów
- lepsze wyniki rozrodu
- mniej uszkodzonych skór
- poprawa rentowności produkcji
RETTENMAIER Polska Sp. z o.o.
JRS Włókna zaprojektowane przez naturę
Ul. Bitwy Warszawskiej 1920 r. 7 b
02-366 Warszawa
Tel.: + 48 608 51 00
Fax: + 48 608 51 51
www.jrs.pl

Dedykowane rozwiązania ubezpieczeniowe dla hodowli i gospodarstw.
Insurance Expert Sp. z o.o.
tel. 22 462 83 40
www.insuranceexpert.pl
Insurance Expert

Komisje: Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa (OSZ), Rolnictwa i Rozwoju Wsi (RRW) oraz Samorządu Terytorialnego i Polityki Regionalnej (STR) przeprowadziły pierwsze czytanie poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o ochronie zwierząt oraz niektórych innych ustaw (druk nr 3744).

Uzasadnienie projektu przedstawił poseł Paweł Suski (PO).

Zmiany obejmują m.in.:

- uszczelnienie systemu finansowania odławiania i opieki nad bezdomnymi zwierzętami przez samorządy;
- wprowadzenie obowiązku oznakowania psów i utworzenia centralnego rejestru;
- rozszerzenie katalogu czynów uznanych za znęcanie się nad zwierzętami;
- doprecyzowanie obowiązków straży gminnej oraz policji w przypadku konieczności interwencyjnego odbioru zwierzęcia;
- doprecyzowanie obowiązków gminy w zakresie pokrywania kosztów zapewnienia tymczasowej opieki zwierząt odebranych interwencyjnie;
- wprowadzenie zakazu utrzymywania psów na łańcuchach;
- wprowadzenie określenia psa rasowego oraz kota rasowego w celu wyeliminowania istnienia pseudohodowli;
- doprecyzowanie obowiązków gmin, dotyczących realizacji programu opieki nad bezdomnymi zwierzętami oraz zapobiegania bezdomności zwierząt;
- wprowadzenie zakazu wykorzystywania zwierząt w cyrkach;
- podwyższenie kar za zabicie zwierzęcia lub znęcanie się nad nim;
- wprowadzenie sankcji za naruszenie zakazu posiadania zwierząt oraz wprowadzenie możliwości dożywotniego zakazu posiadania zwierząt w przypadku skazania sprawcy za zabicie zwierzęcia lub znęcanie się nad nim ze szczególnym okrucieństwem;
- wzmocnienie uprawnień organizacji społecznych w inicjowaniu i przystępowaniu do postępowań sądowych.

Komisje odrzuciły wniosek o wysłuchanie publiczne w sprawie ww. projektu.

Komisje powołały podkomisję nadzwyczajną, do której skierowały ww. projekt. Przewodniczącym podkomisji został poseł Paweł Suski (PO).

W posiedzeniu uczestniczyli: sekretarz stanu w Ministerstwie Środowiska – Dorota Niedziela, podsekretarz stanu w Ministerstwie Środowiska, główny konserwator przyrody – Piotr Otawski oraz podsekretarz stanu w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi – Tadeusz Nalewajk.

Poniżej zamieszczamy link do tekstu **poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o ochronie zwierząt** oraz niektórych innych ustaw (druk sejmowy nr 3744)
http://orka.sejm.gov.pl/Druki7ka.nsf/0/C2BD8E17EB199744C1257E8C002BDC01/%24File/3744.pdf
oraz
wybrane zagadnienia z opinii merytorycznej, dotyczącej poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o ochronie zwierząt oraz niektórych innych ustaw (druk sejmowy nr 3744), opracowanej przez Biuro Analiz Sejmowych Kancelarii Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej.

Warszawa, 3 września 2015 r.

BAS-WASGiPU-1693/15

Opinia merytoryczna dotycząca poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o ochronie zwierząt oraz niektórych innych ustaw (druk sejmowy nr 3744)

I. Tezy opinii

1. Przedstawiony projekt rozszerza katalog czynów uznawanych za znęcanie się nad zwierzętami, przewiduje podwyższenie kar za zabicie zwierzęcia lub znęcanie się nad nim, wprowadza możliwość orzeczenia dożywotniego zakazu posiadania zwierząt oraz wprowadza sankcje za naruszenie zakazu posiadania zwierząt.

2. Planowane jest wprowadzenie obowiązku znakowania psów i utworzenie ich centralnego rejestru, określenie definicji psa rasowego i kota rasowego, a także całkowity zakaz utrzymywania psów na łańcuchach.

3. Zmiany zawarte w projekcie doprecyzowują również obowiązki gmin, dotyczące realizacji programu opieki nad bezdomnymi zwierzętami i zapobiegania bezdomności zwierząt, w tym, w zakresie pokrywania kosztów tymczasowej opieki zwierząt odebranych.

4. Zaproponowane rozwiązania mają także na celu wzmocnienie uprawnień organizacji społecznych w inicjowaniu i przystępowaniu do postępowań sądowych oraz przewidują umożliwienie wejścia przedstawicieli tych organizacji na teren prywatnej posesji, w asyście służb, w celu interwencyjnego odebrania zwierzęcia.

5. Projekt zakłada również wprowadzenie zakazu wykorzystywania zwierząt w cyrkach.

II. Aktualnie obowiązujące przepisy prawne

Przedstawiony projekt zakłada zmiany w następujących obowiązujących aktach prawnych:

- *ustawa z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt (Dz.U. z 2013 r., poz. 856),*
- *ustawa z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. 2008 r. Nr 213, poz. 1342, z późn. zm.),*
- *ustawa z dnia 13 października 1995 r. Prawo łowieckie (Dz.U. z 2013 r., poz. 1226),*
- *ustawa z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz.U. z 2013 r., poz. 1399),*
- *ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz.U. z 2013 r. poz. 627).*

III. Opis założeń projektu

Przedłożony projekt wprowadza szereg zmian, przede wszystkim w *ustawie z 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt*. Zmiany te mają na celu zwiększenie ochrony zwierząt i poprawę ich dobrostanu poprzez np. wprowadzenie zakazu utrzymywania psów na łańcuchach czy wprowadzenie zakazu wykorzystywania zwierząt w cyrkach, ale także poprzez poszerzenie katalogu czynów uznawanych za znęcanie się nad zwierzętami, podwyższenie

kar za zabicie zwierzęcia lub znęcanie się nad nim, możliwość orzeczenia dożywotniego zakazu posiadania zwierząt oraz wprowadzenie sankcji za naruszenie zakazu posiadania zwierząt. Wprowadzenie obowiązku znakowania psów wraz z utworzeniem centralnego rejestru ma zwiększyć możliwość identyfikacji psów, w tym wyłapywanych, i umożliwić zwierzętom bezdomnym znalezienie nowego domu, a zagubionym - powrót do właściciela.

Ponadto zaproponowane w projekcie doprecyzowanie obowiązków gmin, dotyczących realizacji programu opieki nad bezdomnymi zwierzętami i zapobieganiu bezdomności zwierząt oraz w zakresie pokrywania kosztów tymczasowej opieki zwierząt odebranych, ma usprawnić ten proces oraz zapobiec nadużyciom i nieprawidłowemu wykorzystaniu przeznaczonych na ten cel środków. Kolejną ze zmian jest wzmocnienie roli organizacji społecznych, statutowo zajmujących się ochroną zwierząt. Mają one mieć możliwość, jako jedyne obok jednostek samorządu terytorialnego lub jego jednostek organizacyjnych, do tworzenia i prowadzenia schronisk dla zwierząt. Organizacje społeczne będą również mogły inicjować i przystępować do postępowań sądowych. Nowym rozwiązaniem jest także wprowadzenie definicji psa rasowego i kota rasowego.

IV. Uwagi do projektu ustawy

Ustawa z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt jest w Polsce podstawowym aktem prawnym, regulującym zagadnienie ochrony zwierząt domowych (rozdział 2), gospodarskich (rozdział 3), wykorzystywanych do celów rozrywkowych, widowiskowych, filmowych, sportowych i specjalnych (rozdział 4) oraz dzikich (rozdział 6). W sprawach nieuregulowanych ustawą z dnia 15 stycznia 2015 roku *o ochronie zwierząt wykorzystywanych do celów naukowych lub edukacyjnych,* obejmuje również zwierzęta laboratoryjne. (...)

Jednak przedłożony dokument, zawarty w druku sejmowym nr 3744, ma zmienić przepisy, dotyczące bardzo różnorodnych aspektów ochrony zwierząt. Propozycje zmian dotyczą zarówno sposobu utrzymywania zwierząt domowych i gospodarskich, spraw czysto administracyjnych, jak i bardzo szczegółowych regulacji, związanych z hodowlą psów i kotów rasowych. Tak szeroki zakres zmian, dotyczący nie tylko ustawy o ochronie zwierząt, ale również innych ustaw, powinien zostać poprzedzony równie szerokimi w swoim zakresie tematycznym konsultacjami społecznymi. W pracach nad przygotowaniem projektu powinno wziąć udział wiele podmiotów i organizacji, które będą objęte nowymi przepisami. Jak wynika z ilości nadesłanych opinii, w tym kilku z załączonymi opiniami prawnymi, konsultacje nie objęły wszystkich aspektów nowelizacji. Swoje uwagi przesłało bowiem wiele różnorodnych podmiotów i organizacji. (...)

Uprawnienia organizacji społecznych

W kontekście zapewnienia opieki nad bezdomnymi zwierzętami, duży niepokój budzi ustawowe zagwarantowanie pewnych przywilejów organizacjom społecznym, ustawowo zajmującym się ochroną zwierząt. Organizacje te mają mieć możliwość interwencyjnego odbierania zwierząt. Jako jedyne, obok jednostek samorządu terytorialnego lub jego jednostek organizacyjnych, będą mogły tworzyć i prowadzić schroniska dla zwierząt, w przypadku odebrania zwierzęcia właścicielowi będą mogły zajmować się (odpłatnie) takim zwierzęciem, a samorząd terytorialny będzie zobowiązany do zwrotu poniesionych kosztów utrzymania zwierzęcia do czasu egzekucji należności od właściciela zwierzęcia. W art. 7 ust. 3 proponuje się dodanie ust. 3a, zapewniającego przedstawicielowi takiej organizacji asysty policji lub straży gminnej i nadającego takiemu przedstawicielowi **prawo wejścia na teren prywatnej posesji bez zgody lub pomimo sprzeciwu właściciela** (zagadnienie to jest dokładnie omówione w opinii prawnej do niniejszego projektu). Niewątpliwie przypadki świadomego zaniedbywania zwierząt są częste, ale czy nie należałoby zapewnić w sytuacjach spornych obecności lekarza weterynarii, a nie przedstawiciela organizacji zajmującej się

ochroną zwierząt? Czy zamiast odbierać zwierzę „na siłę" w przypadku jedynie zagrożenia zdrowia zwierzęcia, nie lepiej zobowiązać właściciela do podjęcia działań w kierunku zapewnienia zwierzęciu należytej opieki lub przedstawienia dokumentacji wskazującej na podjęcie takich działań? Wydaje się, że sprzeciw właściciela w sprawie odebrania mu zwierzęcia oznacza istnienie pozytywnego związku emocjonalnego. Natomiast osobie, która celowo zaniedbuje zwierzę raczej nie będzie zależało na pozostawieniu zwierzęcia pod jej opieką, prawdopodobnie chętnie „pozbędzie się" kłopotu. Wydaje się, że lepsze w takich wypadkach byłoby podejście prezentowane przez wiele zagranicznych organizacji, zajmujących się ochroną zwierząt, takich jak jedne z największych i najbardziej znanych, np. RSPCA (Royal Society for the Prevention of Cruelty to Animals - brytyjskie Królewskie Towarzystwo Opieki nad Zwierzętami) i SPCA (Society for the Prevention of Cruelty to Animals - Towarzystwo Opieki nad Zwierzętami, funkcjonujące w USA). Ich głównym przesłaniem jest edukacja i pomoc właścicielom w opiece nad zwierzętami. Zwierzę odbierane jest w ostateczności, gdy właściciel, mimo upomnień, nie stosuje się do zaleceń lub gdy zagrożone jest życie zwierzęcia. Najczęściej nieodpowiedzialny właściciel sam zrzeka się własności zwierzęcia, pozbywając się tym samym kosztów jego utrzymania i leczenia, a zwierzę po zakończeniu leczenia może trafić do nowego, lepszego domu.

Podobne zastrzeżenia mają Krajowa Rada Izb Rolniczych, Urząd Marszałkowski Województwa Lubuskiego i Urząd Marszałkowski Województwa Podkarpackiego. Obawiają się, iż będące głównym beneficjentem proponowanych zmian organizacje otrzymają tak znaczące przywileje, że doprowadzi to w efekcie do monopolu i nadużywania regulacji przez te organizacje. W opinii urzędów marszałkowskich, prowadzenie schronisk lub przetrzymywanie zwierząt odebranych lub przekazanych przez właścicieli powinno odbywać się „w oparciu o własne, a nie publiczne środki finansowe", a „podmioty, które decydują się na przechowanie zwierzęcia, powinny być przygotowane na koszty". **Podobnie uzasadnione obawy budzi umożliwienie wejścia na teren prywatny „kilku osobom bez przygotowania merytorycznego, prawnego (...) powołując się na ustawę o ochronie zwierząt". (...)**

Prowadzenie schronisk dla zwierząt i miejsc przechowywania psów

W projekcie przewidziano utworzenie tzw. miejsc przechowywania psów. Należałoby doprecyzować, jaki ma być cel istnienia tych obiektów, skoro istnieją schroniska dla zwierząt. Istotne jest m.in. wyjaśnienie, czym „miejsca przechowywania psów" mają się różnić od schronisk (poza ilością zwierząt i czasem ich przetrzymywania).

W art. 2 projektu, dotyczącym zmian w *ustawie o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt*, w rozdziale 2a proponuje się dodanie art. 12b i 12c, które dotyczą prowadzenia schronisk dla zwierząt i miejsc przetrzymywania psów bezdomnych. Dokument zakłada, iż schroniska będą mogły być „tworzone lub prowadzone **wyłącznie** przez jednostki samorządu terytorialnego, bądź ich jednostki organizacyjne lub organizacje społeczne, których statutowym celem działania jest ochrona zwierząt, posiadające status organizacji pożytku publicznego", natomiast miejsca przetrzymywania psów - „**wyłącznie** przez jednostki samorządu terytorialnego bądź ich jednostki organizacyjne". Ponadto, w przypadku schronisk, „w celu tworzenia lub prowadzenia schronisk dla zwierząt, jednostki samorządu terytorialnego bądź ich jednostki organizacyjne mogą zawierać umowy **jedynie** z organizacjami społecznymi", natomiast w przypadku miejsc przetrzymywania psów, **zabrania się** zawierania umów z innymi podmiotami w tym celu. Ustawowe, nieuzasadnione ograniczenie, a właściwie zmonopolizowanie pewnego pola działalności gospodarcze, wydaje się być zbyt daleko idącym środkiem, mającym zapobiec niewłaściwemu spożytkowaniu środków przeznaczonych na opiekę nad bezdomny-

Fot. T. Jakubowski

mi zwierzętami. Wystarczające wydają się być przepisy dotyczące kontroli tych placówek przez samorządy. **Wyłączenie z możliwości prowadzenia schronisk dla zwierząt i miejsc przetrzymywania psów przedsiębiorstw i osób prywatnych, które musiałyby spełniać dokładnie te same wymagania co organizacje i jednostki samorządu terytorialnego, może zostać uznane za działanie niezgodne z ustawą o swobodzie działalności gospodarczej.**

Znakowanie zwierząt

Pewne zastrzeżenia budzi przekazanie wyłącznie w ręce samorządu zawodowego lekarzy weterynarii dokonywania znakowania psów i prowadzenia bazy zwierząt oznakowanych. O ile oczywistym jest, że sama czynność znakowania zwierzęcia, czyli implantacja mikroczipu, powinna być wykonywana w odpowiednich warunkach przez osobę z przygotowaniem weterynaryjnym, to samo prowadzenie bazy zwierząt oznakowanych może zostać uznane za działalność gospodarczą. Takie bazy działają już w naszym kraju, opierając się na dobrowolności wykonania znakowania przez właścicieli różnych gatunków zwierząt, w tym psów, i posiadają w swych zasobach dane, gromadzone od około piętnastu lat. Należałoby zatem rozważyć, czy nie będzie bardziej korzystne, zarówno ze względów finansowych, jak też organizacyjnych i funkcjonalnych, zaadaptować istniejący i działający system dobrowolnego znakowania i rejestrowania psów. Ponadto, projekt nakłada na właściciela zwierzęcia obowiązek pokrycia całości kosztów znakowania zwierzęcia, w tym kosztów stworzenia i prowadzenia bazy, podczas gdy obecnie w wielu przypadkach właściciel nie płaci za oznakowanie zwierzęcia.

Zawarte w projekcie przepisy, dotyczące udostępniania informacji z bazy zwierząt oznakowanych, dopuszczają przekazanie szczegółowych danych osobowych tak naprawdę bez ograniczeń każdemu zainteresowanemu takimi danymi. Swoje zastrzeżenia w tym temacie sformułował również Generalny Inspektor Danych Osobowych, wskazując m.in. na konieczność udostępniania danych z rejestru jedynie na **umotywowany wniosek**, który będzie **rejestrowany w systemie**. (...)

Wykorzystywanie zwierząt do celów widowiskowych

Projekt przewiduje zakaz wykorzystywania zwierząt w pokazach cyrkowych lub podobnych pokazach, rozszerzając zawarty w ustawie zakaz działalności menażerii objazdowych. Zabronione będzie również wykorzystywanie w celach widowiskowych zwierząt dzikich lub należących do gatunków zwierząt dzikich urodzonych w niewoli (nowy art. 17). Wejście w życie przepisów w zaproponowanej formie może mieć, poza pozytywnymi, również wiele negatywnych efektów. Pojawia się również pytanie – co stanie się z już niepotrzebnymi zwierzętami cyrkowymi? Zwierzęta te raczej nie nadają się do umieszczenia ich w ogrodach zoologicznych. Przyzwyczajone są do regularnych treningów, a bezczynność może w sposób negatywny wpłynąć na ich psychikę.

Należy zauważyć, iż „cele widowiskowe" mogą także obejmować szkolenie, próby pracy i pokazy psów, w tym myśliwskich. Brak możliwości szkolenia psów przy użyciu gatunków zwierząt dzikich, z którymi będą miały do czynienia na polowaniu, uniemożliwi prawidłowe przygotowanie takich psów. Pełnią one nierzadko kluczową rolę w odnajdywaniu postrzelonych, rannych zwierząt łownych, pozwalając na szybsze ich odnalezienie przez myśliwego. Należy również zauważyć, iż wiele ras psów pracujących musi zaliczyć próby pracy, zanim uzyskają prawa hodowlane. Jest to czynione w celu podtrzymania predyspozycji określonych ras do określonych zachowań użytkowych.

Powyższe uwagi, dotyczące możliwości organizowania szkoleń, pokazów i prób pracy psów, odnoszą się również do art. 3 projektu, dotyczącego zmian w *ustawie z 13 października 1995 Prawo łowieckie*. (...)

Utrzymywanie psów na łańcuchach i zwierząt bez pomieszczeń

Nowelizacja przewiduje również wprowadzenie całkowitego zakazu utrzymywania psów na łańcuchach, a jedyną formą ograniczenia ich swobody ma być utrzymanie w kojcu o utwardzonym podłożu. Bez wątpienia najbardziej humanitarnym sposobem ograniczania obszaru, po jakim może się poruszać pies, jest ogrodzony wybieg. Niestety, przy wprowadzaniu zakazu utrzymywania psów na łańcuchach należy wziąć pod uwagę sytuację występującą w ogromnej ilości gospodarstw w Polsce. Wiele siedlisk, znajdujących się na obszarach wiejskich, ale nie tylko, nie posiada szczelnego ogrodzenia. Zlikwidowanie możliwości „uwiązania na łańcuchu" z dnia na dzień może spowodować „uwolnienie" dużej ilości, nierzadko agresywnych psów, które będą stwarzały zagrożenie. Niektóre ze zwierząt mogą zostać po prostu uśmiercone, inne dołączą do i tak stanowiących już problem zwierząt na wpół zdziczałych, nie-

rzadko tworzących liczne watahy. Wydaje się, że najlepszym rozwiązaniem byłoby przedłużenie terminu, po jakim przepis ten miałby zacząć obowiązywać, w celu umożliwienia wszystkim właścicielom psów wybudowania kojców lub znalezienia psom nowych domów. Bardzo istotna jest też edukacja w tym zakresie. Podobnego zadania na powyższy temat jest Krajowa Rada Izb Rolniczych, Urząd Marszałkowski Województwa Lubuskiego. Ponadto należy rozważyć, czy konieczne jest określanie dodatkowych cech kojca w postaci utwardzonego podłoża.

Podobnie przepis, uznający za znęcanie się nad zwierzętami „utrzymywanie zwierzęcia bez pomieszczenia chroniącego go przed zimnem, upałami lub opadami atmosferycznymi", zdaniem wspomnianego powyżej Urzędu Marszałkowskiego Województwa Lubuskiego, **uniemożliwi np. utrzymywanie bydła w chowie pastwiskowym (np. ekstensywny chów bydła mięsnego), koni w systemie tabunowym, owiec sezonowo na halach czy innych zwierząt, utrzymywanych, najczęściej sezonowo, na łąkach bez pomieszczeń. (...)**

Pozostałe uwagi

Za pozytywne należy uznać uchylenie art. 10 (wraz z odnoszącymi się do niego przepisami karnymi (art. 37a), dotyczącego utrzymywania lub hodowli psa rasy uznanej za agresywną. Zgodnie z uzasadnieniem należy uznać, iż jest to przepis martwy, uciążliwy i nie przyczyniający się do poprawy bezpieczeństwa ze względu na brak informacji w statystykach o istotnym udziale psów tych ras w pogryzieniach.

W punkcie drugim projektu, dotyczącym zmian w art. 6 ust. 2, w zdaniu „Przez znęcanie się nad zwierzętami należy rozumieć zadawanie albo dopuszczanie do zadawania bólu lub cierpień…", opuszczone zostało słowo „**świadome**" w stosunku do obowiązującego aktu prawnego, gdzie przez znęcanie rozumie się „zadawanie albo **świadome** dopuszczanie do zadawania bólu lub cierpień". Jeśli opuszczenie słowa „świadome" było celowe, to zmiana ta nie wydaje się uzasadniona. Nie zawsze bowiem dopuszczenie do zaistnienia konkretnego faktu jest świadome, a zatem jest to kwestia bardzo istotna. (...)

IV. Podsumowanie

Należy podkreślić, że przedstawiony projekt wprowadza wiele bardzo korzystnych dla poprawy dobrostanu zwierząt zmian oraz porządkuje i ujednolica przepisy w tym zakresie. Wprowadzenie obowiązku znakowania zwierząt, odłowionych na terenie gminy, powinno znacznie ograniczyć nadużycia finansowe, polegające na wielokrotnym pobieraniu opłaty od gminy za odłowienie tego samego zwierzęcia. Wymóg sterylizowania bądź kastrowania zwierząt przed wydaniem ich nowemu właścicielowi jest również bardzo istotną kwestią, podobnie jak zakaz montowania na budynkach urządzeń prowadzących do okaleczania ptaków. Korzystna jest również zmiana polegająca na przedłużeniu terminu, w jakim przysługuje wniesienie odwołania do samorządowego kolegium odwoławczego w przypadku

wydania decyzji o odebraniu zwierzęcia właścicielowi. Niektóre z propozycji zmian, po rozważeniu uwag zainteresowanych podmiotów, powinny znacząco wpłynąć na poprawę wykorzystania środków publicznych. Należy zauważyć, że w nadesłanych do Sejmowej Komisji RiRW opiniach znajduje się wiele cennych uwag, które warto byłoby wziąć pod uwagę w pracach legislacyjnych nad omawianym projektem.

Jednak zakres zmian przepisów jest tak rozległy tematycznie, że wiele zaproponowanych rozwiązań wymaga dopracowania. Jak wynika z opinii prawnej, wykonanej przez Biuro Analiz Sejmowych (zamieszczonej w druku sejmowym 3744) oraz opinii prawnych, wykonanych na zlecenia różnych zainteresowanych projektem podmiotów, nowe przepisy mogą naruszać zarówno regulacje krajowe, jak i unijne. Należy do nich zakaz wykorzystywania zwierząt w pokazach cyrkowych lub podobnych pokazach, zamieszczenie w definicji psa rasowego i kota rasowego nazw konkretnych stowarzyszeń (wydających rodowody), w których członkostwo umożliwia sprzedaż psów i kotów oraz określenie podmiotu zajmującego się prowadzeniem rejestru zwierząt oznakowanych. We wspomnianej opinii BAS czytamy: „w konkluzji należy wskazać, że projektowane art. 4 pkt 26 i 27 w zw. z art. 10a ust. 2 i 6 oraz art. 17 ust. 1 i 5 ustawy ograniczają swobodę przedsiębiorczości i swobodę przepływu usług (art. 49 i art. 56 TfUE), przy czym ograniczenia to są nieproporcjonalne względem ochrony dobrostanu zwierząt, który mógłby stanowić uzasadniający to cel" i „w tym zakresie projekt jest sprzeczny z prawem UE". Ponadto projekt wymaga dopracowania pod względem redakcyjnym.

dr Dorota Ogryczak specjalista ds. systemu gospodarczego w Biurze Analiz Sejmowych
Akceptował: Wicedyrektor Biura Analiz Sejmowych Grzegorz Gołębiowski

W dniu 1 października 2015r. Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi Marek Sawicki podpisał rozporządzenie w sprawie minimalnych warunków utrzymywania gatunków zwierząt gospodarskich innych niż te, dla których normy ochrony zostały określone w przepisach Unii Europejskiej. Rozporządzenie zmienia wymagania dotyczące wielkości klatek dla norek hodowlanych i ogrodzenia ferm.

Co jest najbardziej istotne dla hodowców

nowe przepisy prawa będą obowiązywały od 1 lipca 2018 r.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI[1)]

z dnia 10 września 2015 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie minimalnych warunków utrzymywania gatunków zwierząt gospodarskich innych niż te, dla których normy ochrony zostały określone w przepisach Unii Europejskiej[2)]

Na podstawie art. 12 ust. 8 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt (Dz. U. z 2013 r. poz. 856, z 2014 r. poz. 1794 oraz z 2015 r. poz. 266) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 28 czerwca 2010 r. w sprawie minimalnych warunków utrzymywania gatunków zwierząt gospodarskich innych niż te, dla których normy ochrony zostały określone w przepisach Unii Europejskiej (Dz. U. Nr 116, poz. 778) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 2 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Zwierzętom utrzymywanym w systemie, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, zapewnia się możliwość ochrony przed niekorzystnymi warunkami atmosferycznymi i zwierzętami drapieżnymi, w szczególności przez zakrzewienie lub zadrzewienie miejsc ich utrzymywania albo przez budowę w tych miejscach niezwiązanych trwale z podłożem zadaszeń, wiat lub innych osłon chroniących przed wiatrem.";

2) w § 15 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Powierzchnię, o której mowa w ust. 1, zabezpiecza się w sposób uniemożliwiający ucieczkę koni, chyba że są to konie żyjące w dzikich lub półdzikich warunkach, w tym konie żyjące na obszarach, na których utworzono, ustanowiono lub wyznaczono formy ochrony przyrody, o których mowa w przepisach o ochronie przyrody.";

3) w § 29:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a–1g w brzmieniu:

„1a. Norki i tchórze mogą być utrzymywane w klatkach piętrowych, w których mogą swobodnie przemieszczać się pomiędzy częścią dolną i górną. Powierzchnię górnej części klatki piętrowej wlicza się do ogólnej powierzchni klatki.

1b. Parterowe i piętrowe klatki dla norek i tchórzy wyposaża się w półkę spoczynkową.

1c. Powierzchnię gospodarstwa, na której są umieszczone klatki, w których utrzymuje się norki lub tchórze, zabezpiecza się podwójnym, trwałym ogrodzeniem, przy czym jedno z ogrodzeń wykonuje się z litego materiału bez szczelin, o wysokości co najmniej 2 m, a drugie – z siatki lub innego materiału odpornego na przegryzienie przez norki i tchórze, o otworach, których średnica uniemożliwia przedostanie się tych zwierząt, i umieszcza się to ogrodzenie w podłożu co najmniej na 50 cm na całej długości.

---

1) Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej – rolnictwo, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 22 września 2014 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. poz. 1261).

2) Niniejsze rozporządzenie zostało notyfikowane Komisji Europejskiej w dniu 30 kwietnia 2015 r. pod numerem 2015/233/PL, zgodnie z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597), które wdraża postanowienia dyrektywy 98/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 czerwca 1998 r. ustanawiającej procedurę udzielania informacji w zakresie norm i przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego (Dz. Urz. WE L 204 z 21.07.1998, str. 37, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 20, str. 337, z późn. zm.).

1d. W każdym rogu wewnętrznego ogrodzenia umieszcza się pułapkę żywołowną, którą sprawdza się co najmniej raz dziennie.

1e. Parterowych i piętrowych klatek dla norek i tchórzy nie ustawia się jedna na drugiej.

1f. Klatkę dla kotnych i odchowujących młode samic norek i tchórzy oraz odsadzonych młodych wyposaża się w domek wykotowy ze ściółką.

1g. Pod klatkami umieszcza się materiał ułatwiający usuwanie odchodów.”,

b) w ust. 3:

– pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) norek i tchórzy utrzymywanych pojedynczo oraz samic z młodymi:

a) wysokość – co najmniej 0,45 m,

b) powierzchnia podłogi – co najmniej 0,255 m^2, przy czym jej szerokość powinna wynosić co najmniej 0,3 m, wyłączając domek wykotowy, a długość co najmniej 0,7 m, wyłączając domek wykotowy;”,

– pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) norek i tchórzy utrzymywanych grupowo, przy utrzymywaniu 2 sztuk w klatce:

a) wysokość – co najmniej 0,45 m,

b) powierzchnia podłogi – co najmniej 0,255 m^2, przy czym jej szerokość powinna wynosić co najmniej 0,3 m, wyłączając domek wykotowy, a długość co najmniej 0,7 m, wyłączając domek wykotowy;”,

– pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) norek i tchórzy utrzymywanych grupowo, przy utrzymywaniu więcej niż 2 sztuk w klatce:

a) wysokość – co najmniej 0,45 m,

b) powierzchnię podłogi, o której mowa w pkt 5 lit. b, powiększa się co najmniej o 0,085 m^2 na każdą dodatkową norkę lub tchórza, przy czym szerokość tej podłogi powinna wynosić co najmniej 0,3 m, wyłączając domek wykotowy, a długość co najmniej 0,7 m, wyłączając domek wykotowy

– z tym, że w przypadku klatek piętrowych wysokość klatki oraz długość i szerokość podłogi mierzy się u podstawy dolnej części tej klatki.”.

§ 2. Do wymagających modernizacji gospodarstw utrzymujących norki i tchórze przepisy § 29 ust. 1a–1g oraz ust. 3 pkt 3, 5 i 7 rozporządzenia zmienianego w § 1 w brzmieniu nadanym niniejszym rozporządzeniem stosuje się od dnia 1 lipca 2018 r.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi: *M. Sawicki*

www.rol.gov.pl

Fot. T. Jakubowski

Seminarium szkoleniowe PZHiPZF

4–5 września 2015 r.

Organizowane przez Polski Związek Hodowców i Producentów Zwierząt Futerkowych dwudniowe seminaria szkoleniowe dla hodowców, poświęcone aktualnym problemom hodowli, ochronie środowiska, dobrostanie, żywieniu oraz profilaktyce weterynaryjnej, stały się już tradycją.

Tegoroczne szkolenie odbyło się w dniach 4-5 września 2015 r. w Tarnowie Podgórnym w sali konferencyjnej hotelu 500. Renoma tych szkoleń ma odzwierciedlenie w wysokiej frekwencji, bowiem w tym roku w szkoleniu uczestniczyło ponad 250 hodowców oraz osób związanych z branżą.

Seminarium otworzył prezes PZHiPZF Rajmund Gąsiorek, który podziękował gościom za tak liczne przybycie i zachęcał do aktywnego uczestniczenia w życiu związku.

W czasie dwudniowego szkolenia hodowcy mieli możliwość wysłuchania aż 14 prelekcji, a także kilku autoprezentacji firm związanych z branżą. Do uczestnictwa w seminarium zarząd związku zaprosił wielu naukowców zawodowo zajmujących się mięsożernymi zwierzętami futerkowymi, a także ekspertów w dziedzinie prawodawstwa dotyczącego szeroko pojętej hodowli. W tegorocznym spotkaniu uczestniczyli również przedstawiciele domów aukcyjnych NAFA, SAGA FURS oraz KOPENHAGEN FUR, którzy zaprezentowali aktualne warunki dla hodowców oraz zrelacjonowali sytuację na rynku futrzarskim.

W pierwszym dniu szkolenia jako pierwszy wykład wygłosił lekarz weterynarii Haiko Koenen z Holandii, który w asyście tłumacza skupił się na temacie *wykrywania wirusa choroby aleuckiej metodą testów ELISA*. Konsekwentnie w temacie pozostał następny prelegent dr Tadeusz Jakubowski, prezentując *„Przebieg kliniczny choroby aleuckiej u norek”*. Hodowcy z zainteresowaniem wysłuchali również prelekcji prof. dr hab. Krzysztofa Kostro (Uniwersytet Przyrodniczy w Lublinie), który poruszył tak ważny temat, jakim jest ,,*Wpływ mykotoksyn na efekty hodowlane i reprodukcyjne mięsożernych zwierząt futerkowych”*.

OFERTA HURTOWNI PZHiPZF

w Tarnowie Podgórnym

Preparaty zwalczające muchy i pchły:

MUCHOSTOP – zwalcza muchy metodą rozsypywania/malowania.
AZA - FLY – bardzo silny preparat do zwalczania dorosłych pcheł i much.
MS MAGGOT DEATH PLUS – silny środek do zwalczania larw pcheł i much.
PERMAS - D – silny środek do zwalczania dorosłych pcheł.
AGITA – granulat przeznaczony do zwalczania much, karaluchów i pcheł .
FENDONA 6 SC – preparat owadobójczy do spryskiwania.

Mieszanki paszowe uzupełniające:

MPU NORKA/LIS 0,1% – mieszanka paszowa uzupełniająca. Sposób stosowania: 1kg/1tonę.
PROMINK IMMUNO – zestaw żywych kultur bakterii prozdrowotnych, poprawiających trawienie. Sposób stosowania: 0,5 kg/1 tonę.
ROVIMIX B-EXTRA – mieszanka stosowana przy niedoborach witaminy B. Sposób stosowania: 1kg/1tonę.
PREGNOS H – preparat uzupełniający codzienną dietę w okresie rozrodu. Sposób stosowania: profilaktycznie 0,5kg/1tonę.
H-BIOTIN MAX – reguluje procesy zachodzące w skórze i poprawia jakość włosa. Sposób stosowania: profilaktycznie 0,5kg/1tonę.
KANI-HOLD MAX – zapobiega występowaniu kanibalizmu i autoagresji, podawany w sytuacjach stresowych dla zwierząt. Sposób stosowania: 5kg/1tonę.
WITAMINA E + SELEN – podawana w okresie intensywnego wzrostu przy skarmianiu wysokokalorycznej paszy oraz w okresie rozrodu, silne właściwości antyoksydacyjne. Sposób stosowania: 0,5kg/1tonę.
TOP LIVER – wspomaga pracę wątroby, stosowany w okresie wysokoenergetycznego żywienia. Sposób stosowania: 0,5kg/1tonę.

Dodatki do pasz:

IMMUN-O-MINK – przywraca zaburzoną sprawność układu immunologicznego, wzmaga efektywność szczepień, poprawia jakość okrywy włosowej.
WITAMINA C – pobudza mechanizmy odpornościowe organizmu, bierze udział w syntezie hemoglobiny, powstawaniu erytrocytów oraz w przyswajaniu żelaza.
CHLOREK CHOLINY – wskazany przy wysokoenergetycznym okresie żywienia, wspomaga pracę wątroby, odtłuszcza komórki ciała.
METIONINA – niezbędna dla prawidłowego rozwoju włosa i skóry zwierząt, syntezy białek, uczestniczy w detoksykacji czyli odtruwaniu organizmu, działa ochronnie na miąższ wątroby i nerek.
CZOSNEK SUSZONY – poprawia walory smakowe karmy.
GLUKOZA – poprawia kondycję samic w okresie wykotów oraz zmniejsza syndrom wyczerpania laktacyjnego.
ARBOCEL – koncentrat włókna surowego dodawany do karmy, w celu uzupełnienia włókna pokarmowego w dawce żywieniowej i poprawy właściwości fizycznych karmy.
LACTI GEL – zwiększa zawartość wody w karmie oraz poprawia jej konsystencję, szczególnie zalecany w okresie letnim.

Deratyzacja:

RATER – granulat do zwalczania myszy i szczurów.

Dezynfekcja sucha:

DEZOSAN – proszek o działaniu bakteriobójczym, przeznaczony do powierzchni i pomieszczeń hodowlanych. Sposób stosowania: stosuje się poprzez rozsypywanie preparatu na powierzchnię dezynfekowaną w dawce 40-100g/m^2.
DEZOSAN z miętą – proszek o działaniu bakteriobójczym Anty Flea (odstraszający pchły), do powierzchni i pomieszczeń hodowlanych. Sposób stosowania: stosuje się poprzez rozsypywanie preparatu na powierzchnię dezynfekowaną w dawce 40-100g/m^2.

Dezynfekcja mokra:

VIRKON S – preparat o szerokim spektrum aktywności wirusobójczej i bakteriobójczej.

Pozostałe produkty:

ALUMINIUM SPRAY – do ochrony i pielęgnacji skóry.
ANTYKANIBAL SPRAY – zapach przeciw kanibalizmowi.
LIGNOCEL – włókna drewna bukowego do czyszczenia, uszlachetniania i kosmetyki futer.
REHOFIX – granulat z kolb kukurydzy do czyszczenia, uszlachetniania i kosmetyki futer.

Dezynfekcja rąk:

SOFT CARE – preparat do dezynfekcji rąk + dozownik.
SOFT CARE MED 500 ml – preparat do dezynfekcji rąk z pompką.

Środki do konserwacji paszy:

PIROSIARCZYN SODU – działa hamująco na rozwój bakterii i pleśni.
OXY-NIL – działa hamująco na rozwój bakterii i pleśni do konserwacji paszy bogatej w tłuszcz.
RENDOX PLUS LIQUID – stabilizuje tłuszcze, zapobiega jełczeniu.

ZAMÓWIENIA W BIURZE PZHIPZF ODDZIAŁ W TARNOWIE PODGÓRNYM

tel. 61 814 70 51

Zaproszenie na seminarium przyjął również prof. dr hab. Andrzej Gugołek (Katedra Hodowli Zwierząt Futerkowych i Łowiectwa, UWM w Olsztynie), specjalizujący się w problematyce żywienia, który wygłosił niezwykle ciekawy i przydatny referat pt. *,,Wykorzystanie ubocznych produktów rybnych w żywieniu mięsożernych zwierząt futerkowych"*.

Prof. dr hab. Marian Brzozowski (Zakład Hodowli Zwierząt Futerkowych i Drobnego Inwentarza, SGGW w Warszawie) prezentował *,,Wpływ stresu na zdrowotność i produkcyjność zwierząt hodowlanych"*, z kolei dr Jerzy Dowgiałło, jako ekspert w dziedzinie ABP, poświęcił się tematowi *,,Konkurenci na rynku surowca pochodzenia zwierzęcego. Perspektywy ABP"*.

Na tegoroczne seminarium został również zaproszony mec. Aleksander Czech, którego wystąpienie było wysłuchane z niezwykłą uwagą, ze względu na poruszone tak istotne kwestie, jak prawa i obowiązki hodowcy, w przypadku wpuszczania na teren fermy osób trzecich.

W przerwach pomiędzy wykładami miała miejsce prezentacja produktów firmy BIOMIN oraz oferta firmy AQUAMITECH, która oferuje hodowcom systemy zamgławiania i redukcji zapachów na fermach.

Po wykładach dyrektor biura PZHIPZF Klaudia Gołąbek zaprosiła w imieniu zarządu na integracyjną kolację przy muzyce wszystkich uczestników seminarium. Tego typu spotkania dają możliwość zacieśniania kontaktów między hodowcami, wymiany swoich doświadczeń, a także podyskutowania z wieloma ekspertami.

Drugi dzień szkolenia rozpoczął dr Tomasz Radomyski, który wygłosił wykład *,,Estry lotnych kwasów tłuszczowych w produkcji"*.

Jednym z najbardziej oczekiwanych tematów okazał się temat mgr Hanny Kończal z Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektoratu Ochrony Środowiska *„Przepisy prawa ochrony środowiska i procedury kontroli, dotyczące producentów mięsożernych zwierząt futerkowych"*, dlatego też hodowcy wykorzystali w pełni możliwość zadawania pytań, na które uzyskiwali wyczerpujące odpowiedzi.

Swoją obecnością zaszczycił hodowców również dr Jacek Boruta z Głównego Inspektoratu Weterynarii, który precyzyjnie objaśnił *„Aktualne problemy w pozyskiwaniu ubocznych produktów pochodzenia zwierzęcego, przeznaczonych do żywienia mięsożernych zwierząt futerkowych"*. Temat ten, jak zawsze, wywołał wiele pytań, dlatego dr Boruta w kuluarach cierpliwie rozwiewał wątpliwości hodowców.

Aby zapewnić naszym hodowcom również wiedzę z zakresu kontroli ferm, przeprowadzanej przez Sanepid, poproszono mgr Danutę Winiarską (Państwowy Powiatowy Inspektorat Sanitarny w Gnieźnie), aby dokładnie omówiła zagadnienie.

Cykl wykładów zakończył dr hab. prof. UWM Jan Siemionek (Uniwersytet Warmińsko- Mazurski w Olsztynie, krajowy specjalista chorób zwierząt futerkowych), który podkreślił istotę *,,Diagnostyki immunologicznej i molekularnej chorób norek, lisów i jenotów hodowlanych"*.

Wszystkim uczestnikom pragniemy serdecznie podziękować za tak liczne przybycie. Mamy nadzieję, że wybrane przez nas tematy pomogą Państwu w codziennej pracy na fermie.

Już dzisiaj serdecznie zapraszamy na kolejne szkolenie, które odbędzie się we wrześniu 2016 r.

Fot. T. Jakubowski

Fot. T. Jakubowski

Gospodarstwo Rolno-Hodowlane

GĄSIOREK Sp.J.
ul. Wrzesińska 8
62-250 Czerniejewo
tel. 61 4273 166
e-mail: biuro@grhgasiorek.pl

GOSPODARSTWO ROLNO-HODOWLANE
GĄSIOREK Sp.J.
Czerniejewo

karma
dla norek

od 1 września

1,09 zł

Fot. T. Jakubowski

Porady prawne

Umowa o pracę, czy umowa cywilnoprawna? Na czas określony, czy na czas nieokreślony? Jakie świadczenia publicznoprawne wiążą się z poszczególnymi typami umów? Jakie są podstawowe obowiązki pracodawcy/zleceniodawcy wobec pracownika/ zleceniobiorcy/ wykonawcy dzieła? Jak w optymalny sposób zatrudnić personel w gospodarstwie rolnym?

Zatrudnienie personelu to jeden z głównych problemów stojących przed pracodawcami. W zależności od potrzeb pracodawców i pracowników, polskie prawo przewiduje wielość form zatrudnienia. Każda z nich prowadzi do innego ukształtowania stosunków między stronami. Najpopularniejszymi trzema formami zatrudnienia są: umowa o pracę, podlegająca reżimowi Kodeksu pracy oraz umowa-zlecenie i umowa o dzieło, unormowane w Kodeksie cywilnym.

1. Umowa o pracę

Umowa o pracę ma charakter uniwersalny – nadaje się do użycia w celu zatrudnienia osoby wykonującej wszelkie rodzaje pracy, co warunkuje jej powszechność i popularności. Przez nawiązanie stosunku pracy pracownik zobowiązuje się do wykonywania pracy określonego rodzaju na rzecz pracodawcy i pod jego kierownictwem oraz w miejscu i czasie wyznaczonym przez pracodawcę, a pracodawca do zatrudniania pracownika za wynagrodzeniem. Jedną z podstawowych cech stosunku pracy jest zatem podporządkowanie, które wyznacza obowiązek pracownika wykonywania poleceń pracodawcy, dotyczących wyznaczonego w umowie o pracę rodzaju pracy. Pracownik wykonuje pracę na rzecz pracodawcy i pod jego kierownictwem i zobowiązany jest do wykonywania poleceń przełożonych oraz wykonywania pracy w określonym przez pracodawcę miejscu oraz czasie. Pracodawca wyznacza zatem, co, jak, gdzie i kiedy pracownik ma wykonać. Strony zawierające umowy cywilnoprawne są natomiast podmiotami równorzędnymi, a wskazane do wykonania czynności określone są w umowie, nie zaś poleceniami pracodawcy. Kolejną cechą stosunku pracy jest jego osobisty charakter, który oznacza, że w ramach umowy o pracę wykonywać wskazane czynności może tylko i wyłącznie ta osoba, która zawarła daną umowę. W umowach cywilnoprawnych możliwe jest natomiast subdelegowanie zadań i przekazanie ich wykonania osobom trzecim. Umowa o pracę jest umową odpłatną, a gwarancją otrzymania wynagrodzenia jest ustawa o minimalnym wynagrodzeniu za pracę i rokrocznie wydawane do niej rozporządzenie. Minimalne wynagrodzenie w chwili obecnej wynosi 1750 zł brutto. Umowa

zlecenie oraz umowa o dzieło ukształtowane mogą być w sposób zupełnie odmienny, a wynagrodzenie w nich ujęte może być niższe niż wynagrodzenie minimalne przysługujące pracownikom zatrudnionym na podstawie umowy o pracę. Dzięki umowie o pracę osoba zatrudniona uzyskuje dodatkowe przywileje. Uregulowany w niej jest, między innymi, czas pracy (czas, w którym pracownik pozostaje w dyspozycji pracodawcy), a jego wymiar, poza szczególnymi sytuacjami, nie może przekroczyć 8 godzin na dobę i przeciętnie 40 godzin w pięciodniowym tygodniu pracy. Dodatkowo w każdym tygodniu pracownik powinien mieć 2 dni wolne. Oprócz dni wolnych, przysługujących w każdym tygodniu, pracownik ma prawo do płatnego urlopu, w wymiarze 20 dni, chyba że okres stażu pracy przekracza 10 lat (wtedy pracownik nabywa prawo do 26-dniowego płatnego urlopu w każdym roku). Kolejną gwarancją są zwolnienia chorobowe. Pracodawca wypłaca w tym czasie wynagrodzenie pracownikowi, w wysokości 80% jego wysokości do 33 dnia choroby. W przypadku choroby trwającej dłużej, świadczenia rozpoczyna wypłacać ZUS. Istnieją także grupy pracowników podlegające ochronie specjalnej (dodatkowe urlopy, brak możliwości wypowiedzenia umowy w określonych okresach zatrudnienia), do których należą między innymi kobiety w ciąży czy też osoby przed emeryturą. Umowa o pracę nakłada na pracodawcę dodatkowe obowiązki, które wiążą się ze świadczeniami publicznoprawnymi pracowników. Od wynagrodzenia pobierany jest podatek dochodowy, a pracownicy podlegają obowiązkowemu ubezpieczeniu społecznemu oraz zdrowotnemu.

Kodeks pracy wyróżnia kilka rodzajów umowy o pracę. Jednym z nich jest umowa na okres próbny, która może poprzedzać zawarcie umowy właściwej i zawierana jest na maksymalny czas 3 miesięcy. Okres jej wypowiedzenia, w zależności od czasu trwania umowy, wynosi 3 dni w przypadku zawarcia umowy na maksimum 2 tygodnie, 1 tydzień w przypadku zawarcia umowy na dłużej niż dwa tygodnie i 2 tygodnie w przypadku zawarcia umowy na 3 miesiące. Kolejnym rodzajem umowy o pracę jest umowa na czas określony, która obecnie może być zawarta na dowolny okres. Od lutego 2016 r. okres ten ograniczony zostanie do 33 miesięcy. W przypadku zawarcia umowy na okres dłuższy niż 6 miesięcy, obydwie strony mogą ją wypowiedzieć z dwutygodniowym wyprzedzeniem, jeżeli taka możliwość została przewidziana w umowie, jednak i ten przepis od lutego 2016 r. ulegnie zmianie. Ustawa wprowadza okresy wypowiedzenia takie same, jak przy umowie na czas nieokreślony, uzależniony od czasu pracy u danego pracodawcy. Dodatkowym obostrzeniem jest zawarcie umowy na czas określony po raz trzeci, która to automatycznie staje się umową na czas nieokreślony, jeżeli przerwa między rozwiązaniem poprzedniej umowy a nawiązaniem następnej nie przekracza 1 miesiąca. Również te przepisy ulegną zmianie od lutego 2016 r. Od tego momentu łączna liczba umów na czas określony nie będzie mogła przekraczać 3. Kodeks pracy wyróżnia także szczególną formę zatrudnienia, którą jest

umowa na zastępstwo. Zawierana jest, jeżeli zachodzi konieczność zastępstwa pracownika w czasie jego usprawiedliwionej nieobecności w pracy. Pracodawca może w tym celu zatrudnić innego pracownika na podstawie umowy o pracę na czas określony, obejmujący czas tej nieobecności. Okres jej wypowiedzenia wynosi 3 dni. Kolejnym rodzajem umowy jest umowa na czas nieokreślony, która jest najbardziej korzystną formą zatrudnienia dla pracownika. Okres jej wypowiedzenia uzależniony jest od okresu zatrudnienia u danego pracodawcy i wynosi 2 tygodnie, jeżeli pracownik był zatrudniony krócej niż 6 miesięcy, 1 miesiąc, jeżeli pracownik był zatrudniony co najmniej 6 miesięcy i 3 miesiące przy zatrudnieniu przez co najmniej 3 lata.

2. Umowa o dzieło

Jest to stosunek oparty na prawie cywilnym, w którym wykonawca dzieła zobowiązuje się do wykonania określonego dzieła, a zamawiający do zapłaty wynagrodzenia. Wykonawca dzieła odpowiada za rezultat końcowy. Od wynagrodzenia również pobierany jest podatek dochodowy, nie ma jednak obowiązku odprowadzania składek na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne. Jedynym wyjątkiem jest sytuacja, w której pracownik zawarł umowę o dzieło z pracodawcą, z którym pozostaje w stosunku pracy - wtedy od obydwu umów składki społeczne i zdrowotne są pobierane.

3. Umowa-zlecenia

Przedmiotem tej umowy jest wykonanie przez przyjmującego zlecenie określonej czynności na rzecz zleceniodawcy. Przyjmujący zlecenie zobowiązany jest do starannego działania, jednak nie odpowiada on za to, że pożądany przez zleceniodawcę rezultat zostanie osiągnięty (inaczej umowa o dzieło). Przyjmujący zlecenie samodzielnie organizuje odpowiednie czynności, a zatem nie występuje tutaj element podporządkowania, który jest istotą stosunku pracy powstającego na podstawie umowy o pracę. Od wynagrodzenia za umowę zlecenia pobierany jest podatek dochodowy, a przyjmujący zlecenie obowiązkowo podlegają ubezpieczeniu zdrowotnemu, a także ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowemu. Dobrowolne natomiast jest podleganie ubezpieczeniu chorobowemu. Przyjmujący zlecenie zwolniony jest z opłacania składek, które opłacane są z innego tytułu (na przykład umowy o pracę). Dodatkowo przy kilku umowach zlecenia składka na obowiązkowe ubezpieczenia społeczne liczona jest tylko od jednej umowy. I w tym przedmiocie ustawodawca zaplanował zmiany od 1 stycznia 2016 r. Obowiązywać będzie minimalna podstawa wymiaru składek emerytalnej i rentowych dla zleceniobiorców, co oznacza, że składki odprowadzane będą do ZUS od wszelkich umów zlecenia do wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę.

Każda z form zatrudnienia posiada swoje wady i zalety. Najmniej kosztowną umową, z punktu widzenia pracodawcy, jest umowa o dzieło. Nie gwarantuje ona jednak stabilności zatrudnienia i nie nadaje żadnych szczególnych przywilejów pracownikom (o ile nie są one częścią obustronnych uzgodnień zapisanych w umowie). Należy jednak pamiętać, że jeżeli cechy stosunku między stronami spełniają uwarunkowania zawarte w Kodeksie pracy, to pracodawca powinien podpisać z pracownikiem umowę o pracę. Jest to najkorzystniejsza forma zatrudnienia dla personelu, a dzięki uzyskanym benefitom, pracodawca może w większym stopniu liczyć na lojalność i zaangażowanie w pracę swoich pracowników.

Elwira Jakubowska
r.pr. Aleksander Czech

GĄSIOREK Sp.J.
ul. Wrzesińska 8
62-250 Czerniejewo
Tel./fax +0048 61 427 31 66
e-mail: biuro@grhgasiorek.pl

Gospodarstwo Rolno-Hodowlane

GOSPODARSTWO ROLNO-HODOWLANE GĄSIOREK Sp.J.

Czerniejewo – SKÓROWNIA

informuje
wszystkich zainteresowanych
o przyjmowaniu zgłoszeń
na skórowanie

CENA – 10,00 zł /sztuka

Zapisy pod numerami
telefonów:
61 427 31 66, 697 825 201

Przepisy prawa ochrony środowiska i procedury kontroli dotyczące producentów zwierząt futerkowych

- **umowę z właścicielem sieci na dostarczanie wody** z wodociągu: gminnego lub należącego do innego podmiotu, jeśli ferma korzysta z takiego źródła wody;
- **pozwolenie wodnoprawne na nawadnianie gruntów**, jeśli woda jest w ten sposób wykorzystywana;
- **pozwolenie wodnoprawne na wprowadzanie ścieków do wód lub do ziemi** (w tym **na rolnicze wykorzystanie ścieków**), wtedy gdy ich łączna ilość jest większa niż 5 m3/d (art. 122 i art. 37 Prawa wodnego)[1]

- **pozwolenie wodnoprawne na wprowadzanie ścieków** zawierających substancje szczególnie szkodliwe dla środowiska wodnego do kanalizacji innego podmiotu, wymagane zarówno przy bezpośrednim wprowadzaniu ścieków do kanalizacji, jak i w przypadku gromadzenia ścieków w zbiorniku bezodpływowym i wywożenia ich na oczyszczalnię lub na stację zlewną; do substancji szczególnie szkodliwych dla wód zalicza się np. metale ciężkie, azotyny, amoniak, fosfor;

- **umowę na wprowadzanie ścieków do kanalizacji** innego podmiotu, bez względu na to, czy ścieki wprowadzane są bezpośrednio czy za pomocą wozu asenizacyjnego;
- **pozwolenie wodnoprawne na wprowadzanie wód opadowych** do środowiska, gdy wody opadowe pochodzą ze szczelnych powierzchni składowych lub parkingów powyżej 0,1 ha i ujmowane są w otwarte lub zamknięte systemy kanalizacyjne;

- **pozwolenie na wytwarzanie odpadów** gdy funkcjonowanie fermy powoduje wytwarzanie rocznie powyżej 1 Mg odpadów niebezpiecznych lub powyżej 5 000 Mg odpadów innych niż niebezpieczne (art.180 i 180a ustawy Prawo ochrony środowiska); gdyby odchody norek zamiast do nawożenia pól (wtedy są nawozem naturalnym) były kierowane do przerobu do biogazowni (w takim przypadku zaliczane są do odpadów), to trzeba by je ująć w bilansie wytwarzanych odpadów; podobnie produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego (odpadowa tkanka zwierzęca);

- **zgłoszenie instalacji** z uwagi na wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza, gdy na fermie jest kotłownia powyżej 1 MW (łączna moc wszystkich kotłów).

3. Zasady postępowania z odpadami i ze ściekami.

Postępowanie z odpadami:

- oddzielne magazynowanie posegregowanych odpadów różnych rodzajów przed przekazaniem do odzysku lub unieszkodliwienia (np. złom, zużyte jarzeniówki lub inne źródła światła, przepracowany olej, zużyty sprzęt elektryczny i elektroniczny, opakowania ze szkła, opakowania z tworzyw sztucznych, opakowania papierowe), w sposób bezpieczny dla środowiska, na terenie należącym do wytwórcy odpadów, nie dłużej niż 3 lata;

- oddawanie wytworzonych odpadów odbiorcom, którzy mają zezwolenia na zbieranie i transport takich odpadów, jakich wytwórca chce się pozbyć; jeśli odbiorca odpadów ma zezwolenie tylko na transport, wytwórca odpadów musi wskazać instalację, do której odpady mają trafić; pewne rodzaje odpadów (mówi o nich stosowne rozporządzenie Ministra Środowiska) można oddawać osobom fizycznym do wykorzystania na potrzeby własne (np. odpadowa masa roślinna, odpadowa tkanka zwierzęca, odpady z produkcji pasz roślinnych, trociny, drewno);

- prowadzenie ewidencji wytwarzanych odpadów; dla każdego rodzaju odpadów oddzielna karta ewidencji i karta przekazania odpadów, a jeżeli na fermie wytwarza się rocznie do 100 kg odpadów niebezpiecznych i/lub do 5 Mg odpadów innych niż niebezpieczne to wypełnia się tylko kartę przekazania odpadów; dokumenty ewidencji przechowuje się przez 5 lat; wzory kart są w rozporządzeniu Ministra Środowiska opublikowanym w Dz. U. z 2014 r. poz. 1973; z obowiązku ewidencjonowania zwolnione są pewne rodzaje i ilości odpadów, określa je rozporządzenie Ministra Środowiska z 12 grudnia 2014 r. (Dz. U. z 2014 r. poz. 1974), np.

- odchody zwierzęce (kod 02 01 06) – bez ograniczeń,
- trociny, wióry, ścinki, drewno (kod 03 01 05) – w ilości do 10 Mg,
- toner drukarski (kod 08 03 18) – w ilości do 0,1 Mg,
- gruz ceglany (kod 17 01 02) – w ilości do 5 Mg;

- odpady komunalne pochodzące od pracowników fermy muszą być magazynowane oddzielnie i oddawane firmie wskazanej przez wójta/burmistrza, jeśli gmina objęła systemem gospodarowania odpadami komunalnymi również przedsiębiorców i osoby prowadzące działalność gospodarczą, albo odbiorcy wybranemu przez siebie, ale wpisanemu do rejestru prowadzonego przez wójta/burmistrza lub działający w jego imieniu związek międzygminny;

do kubłów na odpady komunalne nie można wrzucać odpadów, które powstają w związku z funkcjonowaniem fermy.

Postępowanie ze ściekami:

- ścieki z prowadzonej działalności, np. z mycia urządzeń, kontenerów, pojemników, silosów, pojazdów do zadawania paszy, podłóg i ścian magazynów, przed wprowadzeniem do środowiska muszą być oczyszczone, albo na własnej oczyszczalni albo na cudzej; jeśli ścieki są wywożone okresowo na oczyszczalnię gminną lub innego podmiotu, to zbiornik do ich przechowywania musi być szczelny i opróżniany tak często, aby nie dochodziło do przelania;

- ścieki opadowe z utwardzonych powierzchni odprowadzane kanalizacją do wód lub do ziemi muszą być podczyszczane w separatorze, który wyłapuje zawiesinę i substancje ropopochodne; osady z czyszczenia separatora są traktowane jako odpady niebezpieczne, mogą być odbierane jedynie przez firmę, która czyści takie urządzenia.

4. Inne obowiązki wynikające z przepisów ochrony środowiska.

- właściwa eksploatacja urządzeń chłodniczych (zawierających gazy chłodnicze: R-22, HCFC, HFC, PPC, SF wywołujące efekt cieplarniany), obejmująca:
  - zawarcie umowy z uprawnionym serwisantem,
  - oznakowanie urządzeń – wykonuje serwisant,
  - posiadanie karty obsługi technicznej dla urządzeń- wypełnia serwisant;

- usuwanie pokryć dachowych zawierających azbest (płyty cementowo-azbestowe) przez uprawnioną firmę i kierowanie ich do składowania na składowiskach lub wydzielonych kwaterach składowisk przeznaczonych tylko na takie odpady;
- składanie co roku do 31 stycznia wójtowi/burmistrzowi „informacji o wyrobach zawierających azbest"; zakres tej informacji określa zał. 3 do rozporządzenia Ministra Gospodarki z 13 grudnia 2010 r. w sprawie wymagań w zakresie wykorzystania wyrobów zawierających azbest... (Dz.U. z 2010 r. Nr 8, poz. 31);

- wnoszenie opłat za korzystanie ze środowiska (art. 284 ustawy Prawo ochrony środowiska) w zakresie, w jakim korzystanie wymaga pozwoleń oraz za emisję ze środków transportu i przedkładanie marszałkowi województwa, do 31 marca, wykazu zawierającego informacje i dane o zakresie korzystania ze środowiska w roku ubiegłym, wykorzystane do naliczenia opłat oraz wysokość tych opłat (art. 286 ww. ustawy);

- składanie marszałkowi województwa rocznego zbiorczego zestawienia danych o rodzajach i ilości odpadów, o sposobach gospodarowania nimi oraz o instalacjach i urządzeniach służących do odzysku lub unieszkodliwiania odpadów, w terminie do 15 marca za poprzedni rok kalendarzowy (art. 75 ustawy o odpadach), ale tylko wtedy gdy hodowca jest zobowiązany prowadzić ewidencję odpadów;

- sporządzanie i wprowadzanie elektronicznie do Krajowej bazy prowadzonej przez Krajowy Ośrodek Bilansowania i Zarządzania Emisjami (KOBiZE) raportu o emisjach, w terminie do końca lutego za poprzedni rok kalendarzowy (art. 7 ustawy o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji);

- w przypadku gdy ferma położona jest na terenie szczególnie wrażliwym na zanieczyszczenie azotem pochodzenia rolniczego (OSN), jej właściciel jest zobowiązany do:
  - przechowywania obornika na płycie gnojowej,
  - prowadzenia rejestru zabiegów agrotechnicznych,

a jeśli na OSN ma ponad 100 ha użytków rolnych to również:

- opracowania planu nawożenia zaopiniowanego pozytywnie przez stację chemiczno-rolniczą,
- wykonania bilansu azotu,

co wynika z konieczności nieprzekraczania dawki 170 kg azotu (N) w czystym składniku na 1 ha użytków rolnych (art. 17 ust. 3 ustawy o nawozach i nawożeniu).

5. Procedury kontroli stosowane przez WIOŚ.

Do hodowcy zwierząt futerkowych, który prowadzi tylko działalność wytwórczą w rolnictwie, w zakresie procedur kontroli stosowanych przez WIOŚ zastosowanie mają wyłącznie zasady określone w ustawie o Inspekcji Ochrony Środowiska; nie mają zastosowania przepisy ustawy o swobodzie działalności gospodarczej.

To oznacza, że WIOŚ podejmuje kontrolę bez zawiadomienia i na podstawie stałego upoważnienia inspektora do przeprowadzania kontroli.

Inspektor po okazaniu legitymacji służbowej i upoważnienia jest uprawniony m.in. do:

- wstępu na teren całej nieruchomości należącej do kontrolowanego, z niezbędnym sprzętem, przez całą dobę, a także z osobą niebędącą inspektorem, jeżeli jest ona konieczna do wykonania pomiarów lub pobrania próbek,
- przeprowadzenia pomiarów, pobierania próbek lub wykonywania innych czynności niezbędnych dla ustalenia stanu faktycznego,

- oceny sposobu eksploatacji instalacji i urządzeń,
- oceny stosowanych technologii i rozwiązań technicznych,
- żądania pisemnych lub ustnych informacji oraz przesłuchiwania osób,
- żądania okazania dokumentów i udostępnienia wszelkich danych mających związek z problematyką kontroli,
- żądania okazania dokumentów niezbędnych do wystawienia mandatu lub kary grzywny,
- oceny sposobu wykonania pomiarów przez kontrolowanego.

Osoba kontrolowana ma obowiązek umożliwić inspektorowi przeprowadzenie kontroli.

Inspektor musi sporządzić protokół z dokonanych czynności kontrolnych.

Protokół podpisują inspektor i kontrolowany, który może wnieść umotywowane zastrzeżenia i uwagi.

Kontrolowany może też odmówić podpisania protokołu; wtedy w ciągu 7 dni może przedstawić swoje stanowisko na piśmie wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska.

Niepodpisanie poprawnie sporządzonego protokołu nie wstrzymuje działań pokontrolnych.

Dwie ostatnie aukcje sezonu 2014/2015

Wrzesień to kolejny miesiąc, w którym domy aukcyjne zaplanowały sprzedaż skór zwierząt futerkowych. Jesienne aukcje są o tyle istotne, gdyż po ich zakończeniu każdy z hodowców będzie w stanie podsumować cały sezon i podjąć wiążące decyzje na przyszłość. Zapewne każdy z nas po raz kolejny przeanalizuje swoją sytuację, prześledzi sprzedaż, rozpatrzy wszystkie za i przeciw, by z większą rozwagą zacząć przygotowania do następnego sezonu.

Według kalendarza aukcyjnego, wrześniowe aukcje powinny zacząć się w Toronto, jednakże dom aukcyjny NAFA w sierpniu odwołał swoją ostatnią aukcję sezonu. Przedstawiciele NAFY podkreślili, iż był to dla nich bardzo udany sezon, z wysokim procentem sprzedaży skór. Nie wszystkie jednak skóry udało im się sprzedać. W magazynach zostało około 30% niesprzedanych skór lisich. Skóry te nadal są do dostępne dla klientów tzw. sprzedaży pozaaukcyjnej. Jak tłumaczył przedstawiciel NAFA, to zbyt mała ilość towaru, by organizować aukcję.

W tej sytuacji, cykl jesiennych aukcji sezonu rozpoczął się w Helsinkach w dniach 15–21 września. Była to jedenasta aukcja sezonu a zarazem czwarta aukcja SAGA FURS w tym sezonie. Wrześniowa oferta SAGA FURS składała się z 1,7 mln skór norczych, głównie pokopulacyjnych, letnich i nieregularnych słabej jakości. Mimo niskich cen, oferta nie została sprzedana w całości. Skóry sprzedano po cenach od 20 do 50% niższych w porównaniu do aukcji czerwcowej. Kolekcję skór regularnych, liczącą zaledwie 150 tys. skór, wycofano z aukcji, gdyż skóry nie osiągnęły spodziewanego pułapu cenowego (ceny spadły poniżej 20% w porównaniu z aukcją czerwcową). Szczegółowe wyniki sprzedaży norek z aukcji wrześniowej, niestety, nie są dostępne. Z komunikatu domu aukcyjnego jedynie dowiedzieć się można, że na chwilę obecną SAGA FURS sprzedała 97% oferty norczej sezonu. Podsumowując, jeśli w tym sezonie do sprzedaży przeznaczone było 8,65 mln skór, to niesprzedane 3% stanowi niebagatelną ilość ok. 260 tys. skór.

Wrześniowej aukcji bacznie przyglądali się hodowcy lisów. Pod nieobecność kupców rosyjskich i greckich, sprzedaż odbywała się pod dyktando Azjatów, którzy pojawili się na aukcji w skromnej liczbie ok. 120 kupców.

Niestety, sprzedaż skór lisów srebrzystych nadal pozostawia wiele do życzenia. Nieobecność kupców z Rosji proporcjonalnie przekłada się na fatalną statystykę sprzedaży, gdyż poza Rosją ten gatunek lisa jest mało popularny. Oferta lisów srebrzystych (rozm. 0, 20, 30) na aukcji w Helsinkach została sprzedana zaledwie w 21%, uzyskując średnią cenę 79,8 EUR, tym samym notując spadek ceny na poziomie 10–15% w stosunku do aukcji czerwcowej. Jeszcze gorzej wypadła sprzedaż lisa Blue Frost. Oferowane skóry (rozm. 20, 30, 40, 50) uzyskały średnią cenę 96,4 EUR, przy fatalnej sprzedaży na poziomie 14%. Znacznie lepiej sprzedawały się lisy cieniste – 94% sprzedaży i niebieskie – 79% sprzedaży. Uzyskane jednak ceny były o 10–45 % niższe zależnie od rozmiaru, w porównaniu do aukcji czerwcowej.

Skinpolex Sp. z o. o.

INFORMACJA DLA HODOWCÓW

Firma:

Skinpolex Sp. z o. o.

w sezonie 2015/2016 organizuje SPRZEDAŻ POZAAUKCYJNĄ wszystkich gatunków lisów oraz jenota z rodzimych hodowli.

Hodowców zainteresowanych bezpośrednią sprzedażą skór zapraszamy do współpracy.

KONTAKT:

Biuro Skinpolex w Bydgoszczy	tel. 52 345 31 03
Roman Horoszczuk	tel. 601 657 527
Krzysztof Tuczkowski	tel. 607 986 452

Średnia cena za lisa niebieskiego (rozm. 20, 30, 40, 50, 60) wyniosła 87 EUR, a za lisa cienistego (rozm. 20, 30, 40, 50, 60) 104,3 EUR. Oferta jenota została wyprzedana w 90% po cenach lekko słabszych od ostatnich notowań, uzyskując średnią cenę 92,7 EUR.

W konsekwencji, dom aukcyjny SAGA FURS zmienił strategię sprzedaży aukcyjnej. Zmiany dotyczą na razie dwóch najbliższych aukcji przyszłego sezonu. Po pierwsze, wycofane lisy i jenoty z aukcji wrześniowej przeniesione zostały na aukcję grudniową i będą to jedyne skóry dostępne na tej aukcji. W sumie przeniesionych zostało 75 tys. skór lisich, w tym 40 tys. lisa srebrzystego, 25 tys. Blue Frost i 10 tys. Gold. Po drugie, licząc na ożywienie rynku i większy popyt wśród kupujących, sprzedaż norki w sezonie 2015/2016 zacznie się dopiero od aukcji marcowej, czyli po obchodach chińskiego Nowego Roku.

Drugą w kolejności, wrześniową aukcją sezonu była aukcja KOPENHAGEN FUR, która odbyła się w dniach 24 września – 2 października w stolicy Danii. Była to ostatnia, dwunasta aukcja sezonu 2014/2015, a zarazem piąta w tym sezonie aukcja KOPENHAGEN FUR, na której zaproponowano prawie 7,2 mln skór. Aukcja odbyła się z kilkudniowym opóźnieniem, gdyż, jak tłumaczył przedstawiciel kopenhaskiego domu aukcyjnego, w ostatnich tygodniach przyjęto dodatkowe, ogromne ilości towaru, wymagające przygotowania do sprzedaży. Na kilka dni przed rozpoczęciem aukcji, hodowcy zostali poinformowani o skróceniu komunikatów aukcyjnych SMS. Ze względu na różnorodność oferowanych skór na aukcji wrześniowej, w tym także skór pokopulacyjnych, uszkodzonych i nieregularnych, które nie były wcześniej dostępne dla klientów, dom aukcyjny ograniczył się tylko do informacji o aktualnych, średnich cenach i procencie sprzedaży. Informacje o ewentualnym wzroście lub spadku cen w porównaniu do aukcji poprzedniej nie zostały udostępnione.

Na aukcji najsilniej reprezentowane były rynki Chin, Hong Kongu oraz Korei, ze wsparciem rynków europejskich. Niewątpliwie, na aukcji w Kopenhadze pojawiło się dużo więcej klientów zainteresowanych kupnem skór niż w Helsinkach. Kopenhagen Fur przyjął inną strategię sprzedaży na swojej ostatniej aukcji sezonu. Tutaj priorytetem nie była wysoka cena, lecz wysoka sprzedaż. Aby pozbyć się jak największej ilości skór, ceny musiały mocno spaść, chcąc znaleźć nabywców. Takie rozwiązanie przyniosło spodziewany efekt. Sprzedaż zakończyła się przyzwoitym, wysokim procentem sprzedaży. Wiele gatunków skór norczych sprzedano w 100% lub powyżej 90%, choć niektóre kolory mocno odstawały od tych wartości. Kiepską sprzedaż zanotowały: perła velvet – samice, pastel cross – samice, jaguar – samice, palomino cross – samce. Żaden z powyższych gatunków nie osiągnął 70% sprzedaży. Najgorzej wśród skór norczych wypadły perła cross – samce, uzyskując marny wynik 9%.

Fot. T. Jakubowski

Niestety, wysoki procent sprzedaży okupiony został niską ceną sprzedaży skór. Średnio można przyjąć 40-procentowy spadek cen skór norczych w porównaniu z ostatnią aukcją w Kopenhadze.

W przypadku sprzedaży lisów, mamy do czynienia z analogiczną sytuacją, jak przy sprzedaży norek. Wysoki procent sprzedaży odpowiednio przełożył się na niską cenę skór. Lisy srebrzyste (9309 szt.) zostały sprzedane w 100%, ale średnia cena to zaledwie 20,3 EUR. Skromna oferta lisów niebieskich (592 szt.) sprzedała się w 96% ze średnią ceną 26,4 EUR. Za jenota (1122 szt.) płacono średnio 39,4 EUR i sprzedano zaledwie 22% oferty. Niewątpliwie, duński dom aukcyjny osiągnął zamierzony cel, pozbywając się ogromnej ilości skór w końcówce sezonu, czyszcząc swoje magazyny i zarabiając na sprzedaży ilościowej. Czy jednak taka strategia jest na rękę hodowcom, których skóry sprzedane zostały po mocno zaniżonych cenach?

Podobnie jak w NAFA i SAGA FURS, również KOPENHAGEN FUR zostaje na przyszły sezon z niesprzedanymi skórami. Końcówka sezonu okazała się bardzo nerwowa dla wszystkich i każdy dom aukcyjny przyjął inną strategię. NAFA ostatnią aukcję odwołała, oferując skóry w sprzedaży pozaaukcyjnej, SAGA FURS przeniosła sprzedaż lisów i jenotów na grudzień a sprzedaż norek rozpocznie dopiero w marcu. KOPENHAGEN FUR postanowił wyzbyć się skór za wszelką cenę przed nadchodzącym sezonem i uwolnił ceny.

Która strategia okaże się najlepsza dla hodowców? Czy w tak trudnym czasie da się pogodzić interesy domów aukcyjnych z interesami hodowców? Doskonale wiemy, że na rynku obecnie znajduje się duża ilość skór w rękach kupców, stąd popyt jest dość mocno ograniczony. Kupcy do zakupów podchodzą bardzo ostrożnie i selektywnie. Na globalnie trudną sytuację rynkową nakłada się ciągłe spowolnienie ekonomiczne w Rosji, a ostatnio również duże problemy na giełdzie w Chinach, które wraz ze spowolnionym wzrostem gospodarczym potęgują niepewność kupujących. Od kilkudziesięciu lat nie było sytuacji, by skóry w tak znacznej ilości nie znalazły nabywców i zostały na

INFORMACJA DLA HODOWCÓW

SKINPOLEX POLSKA SP. Z O.O.

zaprasza do współpracy wszystkich hodowców lisów
zainteresowanych wysyłką skór
do sprzedaży aukcyjnej
w kanadyjskim Domu Aukcyjnym NAFA

- przyjmujemy wszystkie rodzaje skór lisich
- oferujemy bezpłatny odbiór skór od hodowcy
- nie pobieramy żadnych opłat

Zainteresowanych
prosimy o bezpośredni kontakt w celu przesłania deklaracji
współpracy na nadchodzący sezon 2015/2016

KONTAKT:
Biuro Skinpolex Polska w Bydgoszczy tel. 52 345 31 03
Krzysztof Tuczkowski tel. 607 986 452

ZAPRASZAMY DO WSPÓŁPRACY

następny sezon. To niezbyt optymistyczny prognostyk na nowy sezon, gdyż niesprzedane skóry będą oferowane wraz ze świeżymi skórami, zwiększając podaż i komplikując sprzedaż. Taka sytuacja sprzyja spekulacjom – kupna z zamiarem ponownej odsprzedaży aukcyjnej w korzystniejszych warunkach.

Coraz bardziej niejasna wydaje się być sprawa otrzymania zaliczek na nadchodzący sezon. Do niedawna ta kwestia w ogóle nie była problematyczna. Jednak w obecnej sytuacji, dla wielu hodowców to „być albo nie być" w branży. Wątpliwe, aby hodowcy uzyskali wystarczającą pomoc na nadchodzący sezon. Pamiętajmy, że na zachodzie Europy, bardzo dobrze rozwinięta hodowla zwierząt futerkowych w Polsce to bardzo poważny problem. Zarówno u nas, jak i za naszymi granicami, nieustannie prowadzone są działania, mające na celu znacząco ograniczyć hodowlę w naszym kraju. Oprócz istniejących, powstają nowe organizacje, które rzekomo mają uczynić hodowlę bardziej przejrzystą i przyjazną. Pod przykrywką obrony hodowli, musimy liczyć się z kolejnymi ograniczeniami, zaostrzeniem przepisów, być może kolejnymi certyfikatami niezbędnymi do sprzedaży naszych skór. Zastanówmy się, czy naprawdę potrzebujemy pomocy z zewnątrz, skoro do tej pory świetnie radzimy sobie bez ich pomocy? Dlaczego obcokrajowcy mają mówić nam, jak hodować zwierzęta na naszych polskich fermach? Czy Duńczycy, Finowie, Holendrzy wpuściliby na swoje fermy polskie delegacje, czy zgodziliby się na prześwietlenie swoich ferm i działali zgodnie z naszymi wytycznymi? Wątpię, ale to nie my się tam wybieramy. Widać, to inni mają interes u nas.

Polscy hodowcy, niestety, nadal nie tworzą jedności i nie mówią wspólnym językiem a w takiej sytuacji zawsze trudniej negocjować i łatwiej dać się zmanipulować.

Na zakończenie chciałbym podziękować Państwu za zainteresowanie moimi komunikatami poaukcyjnymi i życzyć wszystkim hodowcom udanych wykotów, wysokich średnich sprzedaży, trafnych decyzji, dużo zdrowego rozsądku i oczywiście mroźnej zimy w Chinach i Rosji.

Krzysztof Tuczkowski

W imieniu

KRAJOWEGO CENTRUM HODOWLI ZWIERZĄT W WARSZAWIE
POLSKIEGO ZWIĄZKU HODOWCÓW
I PRODUCENTÓW ZWIERZĄT FUTERKOWYCH

oraz firm

SKINPOLEX POLSKA sp. z o.o.
SKINPOLEX sp. z o.o.

zapraszamy na

XVIII KRAJOWY POKAZ SKÓR FUTERKOWYCH

który odbędzie się 6 lutego 2016 r. w Bydgoszczy
przy ul. Przemysłowej 8 bud. 4

Pokazy skór organizowane w Bydgoszczy stały się tradycją w branży futrzarskiej.
Serdecznie zapraszamy wszystkich hodowców lisów i norek
do wzięcia udziału w pokazie nie tylko w roli gościa
lecz zachęcamy do wystawienia swoich skór na pokazie.

Wszelkich informacji dotyczących pokazu
udzielą pracownicy firmy Skinpolex.
Tel. 52 345 31 03

Fot. T. Jakubowski

Informacja o pracach komisji sejmowych

VII kadencja

4 sierpnia 2015 r.

Komisja Rolnictwa i Rozwoju Wsi /RRW/ rozpatrzyła uchwałę Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o Agencji Rynku Rolnego i organizacji niektórych rynków rolnych oraz niektórych innych ustaw (druk nr 3754).

Senat zaproponował 2 poprawki. Komisja wnosi o ich odrzucenie.

Poprawki eliminują wyjątek, jakim jest prawo Agencji Rynku Rolnego do posiadania akcji i udziałów w spółkach prawa krajowego. Zasadą jest brak takiego uprawnienia dla jednostek sektora finansów publicznych.

Sprawozdawca – poseł Artur Dunin (PO).

Komisja rozpatrzyła uchwałę Senatu w sprawie ustawy ochronie gruntów rolnych i leśnych (druk nr 3759).

Senat zaproponował 1 poprawkę. Komisja wnosi o jej odrzucenie.

Poprawka zaostrza kryteria odrolnienia gruntów najwyższych klas bonitacyjnych bez konieczności uzyskania odpowiedniej zgody. Ponadto w poprawce obszar zwartej zabudowy został zredukowany do wielokąta wyznaczonego przez budynki, a także wykreślone zostały definicje „zwartej zabudowy" i „obszaru zwartej zabudowy".

Sprawozdawca – poseł Artur Dunin (PO).

Komisja uchwaliła dezyderat skierowany do Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi, w którym zwraca się o wstrzymanie na okres 5 lat procesu sprzedaży przez Agencję Nieruchomości Rolnych nieruchomości rolnych, pozostających w Zasobie Własności Rolnej Skarbu Państwa o powierzchni przekraczającej 10 ha. Powyższy postulat wynika ze stwierdzonych ostatnio przypadków sprzedaży kilkusethektarowych nieruchomości rolnych wbrew negatywnej opinii izb rolniczych oraz z naruszeniem zasad polityki rolnej.

Komisja wysłuchała informacji Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie:

- strat w rolnictwie spowodowanych zjawiskiem suszy na terenie Polski, ze szczególnym uwzględnieniem województwa kujawsko-pomorskiego,
- udzielonej lub planowanej pomocy poszkodowanym producentom rolnym, ze szczególnym uwzględnieniem woj. kujawsko-pomorskiego,
- planu uruchomienia programów krajowych poza formułą de minimis,
- możliwości realizacji proponowanych przez Kujawsko-Pomorskie Centrum Rolnicze dziesięciu działań przesłanych do resortu w piśmie w dniu 20 lipca 2015 r., sygn. nr RRW-1621-244/2015 (2).

Informację przedstawili: sekretarz stanu w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi – Kazimierz Plocke oraz dyrektor Departamentu Finansów w MRiRW – Aleksandra Szelągowska.

Według stanu na 31 lipca br., zagrożenie suszą stwierdzono w 12 województwach: dolnośląskim, kujawsko-pomorskim, lubuskim, łódzkim, mazowieckim, opolskim, podlaskim, pomorskim, śląskim, warmińsko-mazurskim, wielkopolskim oraz zachodniopomorskim. Dotyczy to upraw: krzewów owocowych, truskawek, zbóż jarych, zbóż ozimych, rzepaku i rzepiku, tytoniu, warzyw gruntowych oraz roślin strączkowych. Obecnie powoływane są komisje do oszacowania strat w poszkodowanych przez suszę gminach. Ostateczne dane dotyczące wielkości strat będą znane po zakończeniu prac ww. komisji. W informacji omówiono również różne formy wsparcia finansowego dla poszkodowanych gospodarstw.

W dyskusji część posłów stwierdziła, że rząd nie ma konkretnej procedury rekompensowania rolnikom strat, jakie ponieśli w wyniku suszy. Działania pomocowe są chaotyczne i nieskoordynowane.

Zgłoszono wniosek o nieprzyjęcie do wiadomości ww. informacji, który będzie poddany pod głosowanie na posiedzeniu Komisji 5 sierpnia br. o godz. 9.00.

Komisje: Rolnictwa i Rozwoju Wsi /RRW/ oraz do Spraw Unii Europejskiej /SUE/ rozpatrzyły uchwałę Senatu w sprawie ustawy o kształtowaniu ustroju rolnego (druk nr 3753).

Senat zaproponował 26 poprawek. Komisje wnoszą o przyjęcie 5 poprawek i odrzucenie 21 poprawek.

Poprawki, które Komisje proponują przyjąć:

- zapewniają konsekwencje terminologiczne,
- porządkują sprawy dotyczące prawa pierwokupu,
- przywracają prawo pierwszeństwa nabycia nieruchomości rolnych przez byłych właścicieli i ich spadkobierców w przypadku przeznaczenia ich do zbycia przez Agencję Rynku Rolnego.

Poprawki, które Komisje proponują odrzucić:

- dotyczą zmian w definiowaniu gospodarstwa rolnego oraz użytków rolnych,
- odnoszą się do odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń,

- uniezależniają sprzedaż gruntu rolnego lub jego wydzierżawienie od wpisania nieruchomości do ewidencji gruntów i budynków,
- uniemożliwiają prawo pierwokupu dzierżawny nabywającego nieruchomość, wchodzącą w skład gospodarstwa rodzinnego dzierżawcy lub dzierżawioną przez spółdzielnię produkcji rolnej,
- nadają prawo pierwokupu osobom prawnym,
- nadają prawo komisji do spraw kształtowania ustroju rolnego prawo do określenia wiążących wytycznych do skorzystania przez Agencję Rynku Rolnego z prawa pierwokupu,
- odnoszą się do form zawarcia umowy dzierżawy nieruchomości rolnej,
- zobowiązują Agencję Rynku Rolnego do występowania z powództwem o stwierdzenie nieważności czynności prawnej, której przedmiotem jest przeniesienie własności nieruchomości rolnej,
- wykreślają nowelizację ustawy o księgach wieczystych i hipotece,
- dotyczą założeń obrotu nieruchomościami należącymi do Agencji Rynku Rolnego,
- dotyczą nowelizacji ustawy o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa.

Sprawozdawca – poseł Leszek Korzeniowski (PO).

5 sierpnia 2015 r. nr 61/2015 (425)

Komisja Rolnictwa i Rozwoju Wsi /RRW/ rozpatrzyła informację:

- Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi na temat realizacji ustawy o wspieraniu rozwoju obszarów wiejskich z udziałem środków Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich w ramach Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2014-2020,
- Prezesa Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa na temat systemu informatycznego do obsługi PROW 2014-2015.

Informacje przedstawili: podsekretarz stanu w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi - Tadeusz Nalewajk, dyrektor Departamentu Rozwoju Obszarów Wiejskich MRiRW - Dariusz Nieć oraz wiceprezes Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa - Cezary Szeliga.

Program Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2014-2015 realizowany jest na podstawie dwóch ustaw: o wspieraniu rozwoju obszarów wiejskich z udziałem środków Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich w ramach Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2014-2020 oraz o rozwoju lokalnym z udziałem lokalnej społeczności. PROW realizowany jest przez 15 działań i 35 poddziałań. Do każdego z ww. instrumentów wymagane jest wydanie rozporządzenia wykonawczego, które określa szczegółowy tryb przyznawania i wypłaty pomocy finansowej. Obecnie trwa etap intensywnych prac nad powyższymi rozporządzeniami, z których część została już opublikowana, co stworzyło warunki do rozpoczęcia naboru wniosków w odniesieniu do części działań w ramach PROW.

Wiceprezes Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa oświadczył, że nie ma żadnych zagrożeń dla uruchomienia systemu informatycznego do obsługi PROW, system jest cały czas rozbudowywany i modernizowany.

W dyskusji posłowie dopytywali się o harmonogram uruchomienia poszczególnych działań w ramach PROW oraz o wysokość środków finansowych przeznaczonych na ich realizację.

Komisja rozpatrzyła:

- odpowiedź Ministra Zdrowia na dezyderat nr 27 w sprawie implementacji dyrektywy 2014/40/UE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 kwietnia 2014 r., dotyczącej produkcji, prezentowania i sprzedaży wyrobów tytoniowych.
- informację Ministra Zdrowia oraz Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi na temat projektu ustawy, wdrażającej przepisy dyrektywy 2014/40/UE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 kwietnia 2014 r., dotyczącej produkcji, prezentowania i sprzedaży wyrobów tytoniowych.

W wystąpieniach przedstawicieli branży tytoniowej oraz posłów zwracano uwagę na zbyt krótkie terminy, zawarte w ustawie implementującej dyrektywę tytoniową, okresów przejściowych na przestawienie produkcji, co grozi jej przestojem i zaprzestaniem kontraktacji tytoniu. Postulowano wydłużenie terminu dostosowania do warunków wynikających z nowej dyrektywy do lutego 2017 r., gdyż obecny jest mało realny. Zaznaczono, że najważniejszym celem rządu powinno być utrzymanie obecnego poziomu produkcji wyrobów tytoniowych.

Sekretarz stanu w Ministerstwie Zdrowia - Beata Małecka-Libera podkreśliła, że w aspekcie wdrażania dyrektywy tytoniowej najważniejsze jest zdrowie społeczeństwa. Aktem prawnym implementującym przepisy dyrektywy jest nowelizacja ustawy z 9 listopada 1995 r. o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych. 13 lipca br. projekt nowelizacji został przekazany do uzgodnień międzyresortowych oraz do konsultacji społecznych. Przepisy omawianej dyrektywy muszą zostać wdrożone przez państwa członkowskie do 20 maja 2016 r. Sekretarz stanu nie zgodziła się ze stwierdzeniami, że powyższy termin jest nierealny.

Komisja uchwaliła dezyderat skierowany do Prezesa Rady Ministrów w sprawie implementacji Dyrektywy

2014/40/UE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 kwietnia 2014 r. dotyczącej produkcji, prezentowania i sprzedaży wyrobów tytoniowych, w którym zwraca uwagę na potrzebę znalezienia racjonalnego sposobu wprowadzenia dyrektywy tytoniowej w Polsce, tak, aby uniknąć najważniejszych zagrożeń dla polskiego sektora tytoniowego, jakim jest pozbawienie tysięcy rodzin źródła utrzymania czy też spowodowanie przenoszenia działalności gospodarczej producentów za granicę.

Komisja rozpatrzyła informację Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi o udziale w pracach Rady UE ds. Rolnictwa i Rybołówstwa w czerwcu i lipcu br.

W związku z otrzymaniem pisemnej informacji na omawiany temat, Komisja przystąpiła od razu do dyskusji, w której poruszono m.in. tematy: interwencji na rynku mleka, wsparcia unijnego dla producentów czarnej porzeczki, znakowania miejsca pochodzenia produktów żywnościowych, stosunku rządu polskiego do GMO, ograniczenia środków finansowych na rozwój rybactwa śródlądowego, stanu negocjacji planu wieloletniego zarządzania rybołówstwem.

Odpowiedzi udzielili: podsekretarz stanu w MRiRW - Tadeusz Nalewajk oraz radca generalny w MRiRW - Zofia Krzyżanowska.

9 września 2015 r.

Komisja Rolnictwa i Rozwoju Wsi /RRW/ przeprowadziła pierwsze czytanie i rozpatrzyła rządowy projekt ustawy o zmianie ustawy o grupach producentów rolnych i ich związkach oraz o zmianie innych ustaw oraz ustawy o wspieraniu rozwoju obszarów wiejskich z udziałem środków Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich w ramach Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2014-2020 (druk nr 3836). Uzasadnienie projektu przedstawił sekretarz stanu w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi - Kazimierz Plocke.

Projekt ma na celu dostosowanie istniejących regulacji tworzenia i funkcjonowania grup producentów rolnych oraz ich związków do zasad i warunków udzielania pomocy finansowej grupom producentów rolnych, określonych w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE), a także przeniesienie kompetencji nadzoru nad tworzeniem i funkcjonowaniem grup producentów z jednostek samorządu terytorialnego do Agencji Rynku Rolnego. Komisja przyjęła poprawkę, mają na celu upoważnienie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi do określenia w rozporządzeniu wysokości zmniejszeń kwot pomocy technicznej w związku z naruszeniem warunków przyznawania i wypłaty tej pomocy lub innych obowiązków związanych z jej przyznawaniem, w tym przepisów o zamówieniach publicznych, oraz poprawkę umożliwiającą uzyskanie wpisu na listy doradców rolniczych lub doradców rolnośrodowiskowych (prowadzone przez dyrektora Centrum Doradztwa Rolniczego) absolwentom wyższych uczelni, kształcącym się w zawodach rolniczych.

Komisja przyjęła sprawozdanie.

Sprawozdawca – poseł Artur Dunin (PO).

Komisja wysłuchała informacji Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi:

- o udziale w pracach Rady Ministrów UE ds. Rolnictwa i Rybołówstwa we wrześniu 2015 r.,
- na temat zmiany zasad redystrybucji środków pochodzących ze Wspólnej Polityki Rolnej na Lokalne Strategie Rozwoju na poszczególne województwa w świetle pisma przesłanego przez Marszałka Województwa Podlaskiego w Białymstoku.

Sekretarz stanu w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi - Kazimierz Plocke poinformował o posiedzeniu Rady Ministrów UE ds. Rolnictwa i Rybołówstwa, które odbyło się 7 września br. Głównym tematem obrad była trudna sytuacja na niektórych rynkach rolnych. Komisja Europejska zaproponowała pakiet pomocowy, który obejmuje wsparcie poprawy płynności finansowej rolników, stabilizację rynków oraz poprawę funkcjonowania łańcucha dostaw. Na realizację pakietu przewidziano środki finansowe w wysokości 500 mln euro, które będą pochodziły z rezerwy budżetowej.

W dyskusji posłowie krytycznie odnieśli się do informacji ministra, zgłaszając wnioski i pytania dotyczące pakietu pomocowego, kar nałożonych na rolników za nadprodukcję mleka, problemów związanych z suszą oraz kwot mlecznych.

10 września 2015 r.

Komisje: Rolnictwa i Rozwoju Wsi /RRW/ oraz Samorządu Terytorialnego i Polityki Regionalnej /STR/ przeprowadziły pierwsze czytanie i rozpatrzyły poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych (druk nr 3773).

Uzasadnienie projektu przedstawił poseł Józef Racki (PSL).

Projekt dotyczy ujednolicenia przepisów i wyeliminowania istniejących rozbieżności, dotyczących marszałka województwa jako wierzyciela i jednocześnie organ egzekucyjny, uprawniony do egzekucji należności i opłat, związanych z wyłączeniem gruntów rolnych z produkcji.

Komisje przyjęły poprawkę o charakterze legislacyjnym.

Komisje przyjęły sprawozdanie.

Sprawozdawca – poseł Małgorzata Pępek (PO).

W posiedzeniu uczestniczył sekretarz stanu w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi - Kazimierz Plocke.

23 września 2015 r.

Komisja Rolnictwa i Rozwoju Wsi /RRW/ zamierzała rozpatrzyć sprawozdanie podkomisji nadzwyczajnej o rządowym projekcie ustawy o Funduszu Wzajemnej Pomocy w Stabilizacji Dochodów Rolniczych (druk nr 3076). Projekt dotyczy stworzenia możliwości prawnych, gwarantujących producentom rolnym stabilizację dochodów z prowadzonej przez nich działalności rolniczej w przypadku znacznego ich obniżenia lub w przypadku braku możliwości uzyskania zapłaty za zbyte produkty rolne od podmiotu, który stał się niewypłacalny. Komisja po raz drugi zdecydowała o zwróceniu sprawozdania do podkomisji w celu przepracowania, z uwzględnieniem licznych uwag zgłaszanych przez związki i organizacje rolnicze.

W posiedzeniu uczestniczył sekretarz stanu w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi - Kazimierz Plocke.

Na kolejnym posiedzeniu Komisja rozpatrzyła informację Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie przyjętego pakietu pomocowego o wartości 500 mln zł dla UE-28, w tym stanowiska Polski do tego pakietu.

Minister rolnictwa i rozwoju wsi - Marek Sawicki przypomniał, że 14 sierpnia br. Polska złożyła do Komisji Europejskiej wniosek o ustanowienie szczególnej pomocy w zakresie wsparcia rolników w związku z suszą. Projekt był rozpatrywany 6 września br. na nadzwyczajnym posiedzeniu Rady Ministrów ds. Rolnictwa i Rybołówstwa w Brukseli wraz z propozycją szerszej pomocy rynkowej, wywołanej trudną sytuacją na rynkach mleka i wieprzowiny w Europie. Stanowisko Polski w zakresie ustanowienia programu poparło kilkanaście państw, w tym Niemcy, Francja, Hiszpania i Włochy, ale mimo to stanowisko nie uzyskało większości, która by Komisję zobowiązała do uruchomienia takiego projektu. Polskę zapewniano, że w momencie podziału 500 mln euro, przeznaczonych na pomoc rynkową, problem suszy będzie również brany pod uwagę. Komisja Europejska 15 września br. na tzw. nieformalnym posiedzeniu Rady Ministrów w Luksemburgu zaproponowała, aby z pakietu środków 500 mln euro, przeznaczyć 420 mln euro na pomoc podzieloną na państwa członkowskie, z przeznaczeniem na zwalczanie zakłóceń rynkowych oraz trudności, których obecnie doświadczają rolnicy. Pozostałe środki będą wykorzystane na programy prywatnego przechowywania sera i mięsa wieprzowego oraz odtłuszczonego mleka w proszku. 30 mln euro ma być przekazane na pomoc humanitarną dla uchodźców.

Dodatkowo Komisja przewiduje wzrost budżetu na promocję o 30 mln euro, z przeznaczeniem na programy ukierunkowane na promocję mięsa wieprzowego i produktów mlecznych.

W wyniku tego podziału Polska otrzymała piątą alokację, jeśli chodzi o wielkość środków i jest to 28,95 mln euro. Według ministra, propozycja przeznaczona dla Polski jest rozczarowująca i Polska potrzebuje specjalnej pomocy suszowej, tymczasem zaproponowany przez KE podział kopert jest taki, że 80% wagi to rynek mleka. Pozostałe 20% wagi rozdzielono na połączone kryteria: embargo rosyjskie, spadek cen mleka na rynkach poszczególnych państw, sytuacja na rynku wieprzowiny i susza. Minister Marek Sawicki zapowiedział, że w tym tygodniu zostanie złożona kolejna propozycja odnośnie pomocy suszowej dla Polski. Minister przypomniał, że na temat możliwości rozszerzenia pomocy dla poszkodowanych na skutek suszy rolników rozmawiał 18 września na spotkaniu w Polsce z unijnym komisarzem ds. rolnictwa - Philem Hoganem.

Posłowie w trakcie dyskusji wyrażali niezadowolenie z powodu braku efektów wynikających z polskiego stanowiska na forum KE. Wskazywano na konieczność stanowczego i częstego przedstawiania problemów polskich rolników i osiągania stosownych rezultatów. Poruszano problemy związane z suszą - posłowie podkreślali m.in. konieczność budowy zbiorników retencyjnych i studni głębinowych, opowiadali się za dokładniejszym monitoringiem suszy i lepszą pracą komisji szacujących szkody. Posłowie wnioskowali o stworzenie systemu powszechnych ubezpieczeń rolniczych, a także o inne rozwiązania w kwestii kar, które bardzo obciążają producentów mleka.

Komisja rozpatrzyła odpowiedź Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi na dezyderat nr 28 w sprawie czasowego wstrzymania sprzedaży przez Agencję Nieruchomości Rolnych niektórych nieruchomości rolnych, pozostających w Zasobie Własności Skarbu Państwa.

Komisja uznała odpowiedź za niezadowalającą. Zgodnie z art. 159 ust. 6 regulaminu Sejmu , Komisja przedłoży Marszałkowi Sejmu wniosek o zwrócenie odpowiedzi jako niezadawalającej.

Komisja oczekuje wstrzymania sprzedaży niektórych nieruchomości rolnych do końca roku.

Przewodniczący Komisji na wniosek posła Romualda Ajchlera (SLD) zapowiedział skierowanie pisma Komisji do Centralnego Biura Antykorupcyjnego z wnioskiem o zbadanie prawidłowości ostatnich transakcji sprzedaży ziemi.

W posiedzeniu uczestniczyli: sekretarz stanu w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi - Kazimierz Plocke, radca generalny MRiRW - Zofia Krzyżanowska oraz prezes Agencji Nieruchomości Rolnych - Leszek Świętochowski. ■

Konstrukcje drewniane pawilonów do hodowli norek.
Projektowanie, produkcja. Tel. 502 08 02 36
e-mail: dawid@lisiewicz.com.pl

reConcept studio
architekt KRZYSZTOF POPIEL
tel: +48 509 433 634
reconcept.studio@gmail.com

projektujemy kompleksowo...

Sprzedam fix1, suszarnia i prawidła fixa2

tel 605 45 69 06

- Euro skrzynki
- Mieszałka 300 l
- Prawidła 17
- Klatki pojedynki
- Śrutownik bijakowy
- Czesarka do lisów
- Słup do mizdrowania
- Trzepak do skór
- Bębny do lajtrowania
- Suszarnia do lisów na 60 szt.

Kontak: Bogdan Błanek tel. 600 834 093

Organizacja pracy – łatwa i szybka

Maszyny do mizdrowania

Maszyny do rozcinania

Maszyny do skórowania

Mizdrownica HG 8 z gorącym natryskiem uczyni skórę miękką i pozbawioną tłuszczu jak nigdy dotąd.

Maszyna do rozcinania HG Combi Cut luzuje ogon i tylne łapy, gwarantując przy tym perfekcyjne cięcie a w rezultacie maksymalizację wielkości skóry.

Maszyna do skórowania HG Quick Skin 14 pozwala oszczędzić czas i ułatwić Państwa pracę dzięki prostej, szybkiej i łatwej obsłudze bez dodatkowej pracy ręcznej.

HG

HG Poland Sp. z o.o.
ul. Prosta 34 · PL-72 100 Goleniów
Tel. 91 885 23 04/05
Fax 91 885 23 06
www.hgpoland.pl

Olgierd Jakubowski
Kierownik sprzedaży, Polska
Tel kom: 509 650 136
oj@hgpoland.pl

Daniel Sawa
Regionalny przedstawiciel handlowy
Tel kom: 728 438 933
ds@hgpoland.pl

Aleksandra Stefańska
Specjalista ds. sprzedaży i marketingu
Tel kom: 728 438 921
as@hgpoland.pl

Henrik Mortensen
Kierownik eksportu
Tel kom: (+45) 20 20 56 11
hm@hedensted-gruppen.dk

Hedensted Gruppen A/S
Vejlevej 15 · DK-8722 Hedensted
Tel. (+45) 75 89 12 44
Fax (+45) 75 89 11 80
www.hedensted-gruppen.dk

– dla profesjonalnych hodowców

Na pewno wymagają Państwo wyłącznie najwyższej jakości. Oczekują Państwo tylko najlepszych usług, chcąc, aby Państwa skóry z norek były przygotowywane do sprzedaży przez najlepszych specjalistów przy użyciu najnowocześniejszych technik. Oczywiście wszystko to w korzystnej cenie! Oto kilka powodów, dla których warto wybrać usługi firmy Norpol: renomowanego przedsiębiorstwa, które przetwarzając rocznie dwa miliony skór może swobodnie nazwać się największym zakładem obróbki skór futerkowych.

Zasada działania jest prosta: Norpol dostarcza pełen pakiet usług, który uwzględnia Państwa szczególne wymagania, w ramach którego mogą Państwo wybrać spośród dwóch systemów suszenia: systemu tradycyjnego lub nowoczesnego systemu FIX 2. Niewątpliwie firmę Norpol wyróżnia wydajne podejście do procesu produkcji, podczas którego cała uwaga w pełni koncentruje się na produkcie końcowym. Zawsze możecie Państwo uczestniczyć w całym procesie przetwarzania i zobaczyć to wszystko na własne oczy !

Norpol
PELTING CENTER

www.norpol.com.pl

PRZETWÓRSTWO ROLNE GĄSIOREK Sp.J.

ul. Wrzesińska 8
62-250 Czerniejewo
Tel/fax 61 4273 166
e-mail: biuro@grhgasiorek.pl

ogłasza sprzedaż

gotowej mieszanki zbożowej

EKSTRUDOWANEJ

!!!CENY DO UZGODNIENIA!!!

LABORATORIUM
PZHiPZF

ANALIZA KARMY DLA MIĘSOŻERNYCH ZWIERZĄT FUTERKOWYCH

Laboratorium PZHiPZF posiada możliwość badania prób karmy dla zwierząt hodowlanych.

Kierunki badań:
- sucha masa (SM)
- białko
- tłuszcz
- węglowodany
- popiół surowy
- wilgotność
- określenie kaloryczności
- procentowy (%) udział białka, tłuszczu, węglowodanów w energii

Dla Hodowców należących do Polskiego Związku Hodowców i Producentów Zwierząt Futerkowych analiza karmy oraz określenie kaloryczności wykonywane są BEZPŁATNIE!

Informacje dotyczące badania karmy mogą Państwo otrzymać pod numerem tel. **61-816-40-24, 61-814-70-51**

LABORATORIUM DIAGNOSTYCZNE
POLSKIEGO ZWIĄZKU HODOWCÓW i PRODUCENTÓW ZWIERZĄT FUTERKOWYCH

LABORATORIUM ZACHĘCA WSZYSTKICH HODOWCÓW DO WYKONYWANIA BADAŃ SEROLOGICZNYCH W KIERUNKU WYKRYCIA WIRUSA ADV CHOROBY ALEUCKIEJ NOREK

Szczegółowe informacje otrzymają Państwo pod nr 61 814 70 51